

சிவமயம்

மாதகல் வடக்கு மாதகலைச் சேர்ந்த

அமரர்

உயர்திரு. விநாசித்தம்பி நாராயணபிள்ளை

அவர்களின் சிவபந்ப்பெறு குறித்த

நிகைவு மலர்

19.02.2009

உ
சிவமயம்

மாதகல் வடக்கு, மாதகலைச் சேர்ந்த
அமரர் உயர்திரு.

விநாசித்தம்பி நாராயணபிள்ளை

அவர்களின் சிவபதப்பேறு குறித்த

நிகைவு 6ல்

19. 02. 2009

எம் இனிய தந்தைக்கு சமர்ப்பணம்

எம் குடும்பத்தின் ஒளி விளக்காய்
எல்லோர்க்கும் இனியவராய்
பாசத்தின் உறைவிடமாய்
சுயநலம் கருதாத பண்பாளராய்
அனைவருடனும் பாசத்துடன் பழகி
எமக்கு அன்பைக் காட்டிப்
பண்பை வளர்த்து
வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்ந்து
வானுறையும் தெய்வமாகி விட்ட எங்கள்
அன்புத் தெய்வத்தின் மலர்ப்பாதங்களில்
இம்மலரை
பணிவன்புடன் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

குடும்பத்தினர்

பஞ்ச புராணம்

விநாயகர் துதி

திருச்சிற்றம்பலம்

ஐந்து கரத்தனை ஆனை முகத்தனை
இந்தின் இளம்பிறை போலும் எயிற்றனை
நந்தி மகன்றனை ஞானக் கொழுந்தினை
புந்தியில் வைத்தடி போற்று கின்றேனே.

தேவாரம்

அங்கமும் வேதமும் ஓதும் நால்வர்
அந்தணர் நாளும் அடிபரவ
மங்குல் மதித்தவள் மாடவீதி
மருகனிலாவிய மைந்தர் சொல்லால்
செங்கயலால் புனல் செல்வமல்கும்
சீர்கொள் செங்காட்டங் குடியதனுள்
கல்கும் விளங்கெரி ஏந்திஆடும்
கணபதீச்சரம் காமுறவே.

திருவாசகம்

அம்மையே அப்பா ஒப்பிலா மணியே
அன்பினில் விளைந்த ஆரமுதே
பொய்மையே பெருக்கி பொழுதினைச் சுருக்கும்
புழுத்தலைப் புலையனென் தனக்குச்
செம்மையே ஆய சிவபதம் அளித்த
செல்வமே சிவ பெருமானே
இம்மையே உன்னைச் சிக்கெனப் பிடித்தேன்
எங்கெழுந் தருளுவது இனியே.

திருவிசைப்பா

கற்றவர் விழுங்குங் கற்பகக் கனியை
கரையிலா கருணைமா கடலை
மற்றவர் அறியா மாணிக்க மலையை
மதிப்பவர் மனமணி விளக்கைச்
செற்றவர் புரங்கள் செற்றவெஞ் சிவனைத்
திருவீழி மிழலை வீற்றிருந்த
கொற்றவர் தன்னைக் கண்டு கண்டுள்ளங்
குளிர என் கண்கள் குளிர்தனவே.

திருப்பவ்வாண்டு

மன்னுகதில்லை வளர்க நம்பக்தர்கள்
வஞ்சகர் போய் அகல
பொன்னின் செய் மண்டபத்தினுள்ளே புகுந்து
புவனி எல்லாம் விளங்க
அன்னநடை மடவாள் உமைகோள்
அடியோருக் கருள் புரிந்து
பின்னைப் பிறவி அறுக்க நெறிதந்த
பித்தற்கு பல்லாண்டு கூறுதுமே

திருப்புராணம்

ஆதியாய் நடுவும் ஆகி அளவிலா அளவும் ஆகி
சோதியாய் உணர்வுமாகி தோன்றிய பொருளுமாகி
பேதியா ஏகமாகி பெண்ணுமாய் ஆணுமாகி
போதியா நிற்கும் தில்லை பொது நடம் போற்றி போற்றி

திருப்புகழ்

இறவாமற் பிறவாமல் எனையாள்சற் குருவாகி
பிறவாகித் திரமான பெருவாழ்வைத் தருவாயே
குறைமாதைப் புணர்வோனே குகனேசற் குமரேசா
கறையானைக் கிளையோனே கதிர்காமப் பெருமானே.

வைரவர் துதி

பரமனை மதித்திடாப் பங்க யாசனன்
ஒருதலை கிள்ளியே யொளிந்த வானவர்
குருதியும் அகந்தையுங் கொண்டு தண்டமும்
புரிதரு வடுகனைப் போற்றி செய்குவாம்.

வாழ்த்து

வான்முகில் வழாது பெய்க மலிவளஞ் சுரக்க மன்னன்
கோன்முறை யரசசெய்க குறைவிலா துயிர்கள் வாழ்க
நான்மறை யறங்கள் ஓங்க நற்றவம் வேள்வி மல்க
மேன்மைகொள் சைவநீதி விளங்குக உலகமெல்லாம்.

அமரர் விநாசித்தம்பி நாராயணபிள்ளை அவர்களின்

வாழ்க்கை வரலாறு

கடல் சூழ்ந்த இலங்கையின் வடபால் தலையாக மிளிர்வது யாழ்ப்பாணம். அதன் மேற்கில் வரலாற்றுச் சிறப்புடைய சம்பில் துறைமுகம் மாதகல் பதியில் அமைந்துள்ளது. மாதகல் பட்டண சைவமரபில் வந்தவர் நன்னிப்பொடி. இவர்தம் மகனாய் விளங்கிய விநாசித்தம்பி. பெரியோர் விநாசித்தம்பியையும், உலகாந்தையையும் திருமண பந்தத்தில் இணைத்து வைத்தனர். இவர்களின் இல்லறம் நல்லறமாக விளங்கியது. அதன் பயனாய் நாராயணபிள்ளை, சந்திரசேகரம், தங்கம்மா, முத்தப்பிள்ளை ஆகியோர் பிறந்தனர். நாராயணபிள்ளை தெய்வானையை கரம்பிடித்து பல வளமும் பெற்று வாழ்ந்த காலத்தில் இவர்களுக்கு மகன்களாக கணேசமூர்த்தி, கடம்பமூர்த்தி என்போர் வந்து தோன்றினர்.

அமரர் நாராயணபிள்ளை சிறுவயதிலிருந்தே இறைபக்தி யோடு வளர்ந்தவர். யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் உள்ள பிரசித்திபெற்ற கோயில்களின் பெருந்திருவிழாக்களுக்கு சென்று வருவது இவரது வாழ்வில் ஒரு அம்சமாக அமைந்து காணப்பட்டது. மற்றும் ஊர்கள் தோறும் அமைந்திருக்கும் பெயர் பெற்ற கோயில்கள் எல்லாம் சென்று தரிசிப்பது தம் கடன் என எண்ணி சென்று வந்தார். வாழ்க்கை காலத்தை கடவுள் பாதுகாப்பை பணிவதிலேயே செலவிட்டார். மாதகல் நுணசை முருகன் ஆலய வளர்ச்சிக்கு தன்னாலான பெரும் உதவிகளை நல்கியவர். 1970ஆம் ஆண்டு காலத்தில் நுணசை பதியில் அமைக்கப்பட்ட மணிக் கூட்டுக்கோபுரம், அன்னதான மடம் ஆகியவற்றின் நிர்மாண வேலைகளுக்கு வேலுப்பிள்ளை சுவாமியுடன் சேர்ந்து செயற்பட்டவர். ஊர் மக்களிடம் உதவி கோரிய வேலை களில் கோயில் தர்மகர்த்தாவுடன் சேர்ந்து உழைத்தவர்.

மாதகல் நுணசை முருகன் கோயில் கடமைகளுக்கு தன்னையும் ஒருவனாக இணைத்துக் கொண்டு அன்று கோயில் தொண்டுகள் பலர் செய்ய முன்னுதாரணமாக செயற்பட்டார். இன்று கூலி பெறும் தொண்டர்களையே காணும் நாம் அன்று கந்தன் சேவைக்காக தம்மை அர்ப்பணித்த பல தொண்டர்களை எண்ணி நாம் பெருமைப்பட வேண்டும். அந்த வகையில் நாராயணபிள்ளை அவர்களும் சிறப்பு பெற்றவர்.

மாதகலில் அமைந்துள்ள அரசடி சித்திவிநாயகர், பாணாகவெட்டி புவனேஸ்வரி அம்மன் கோயில்களுக்கும் தம்மாலான பணிசெய்து அவர்தம் சேவகனாக செயற்பட்டவர். ஊர்மக்கள் மனங்களில் நாராயணச்சுவாமி என்ற நாமம் ஒலிப்பதை கேட்கிறோம். அன்னாரின் ஆத்மா சாந்தியடைய இறைவனை இறைஞ்சுவோமாக.

மகன்மார் பூலாயம்

பெற்றவரே பேணி வளர்த்தவரே எல்லோருக்கும்
உற்றவரே உலகம் புகழ்பாட
வைத்தவரே நித்தம் கந்தன் கழலடி
செற்றவரே ஐயா நீ யெம்மைவிட்டு மறைந்தனையோ
உலகோர் முன்னெம்மை உயர்த்தி விட்டவரே
பலபேர் பெயர் சொல்ல பண்பாய் வளர்த்தவரே
பலகாலம் முருகன் நாமங்கள் சொல்லிப் பாட வைத்தவரே
நலங்கள் பல கண்டதனால் எமைவிட்டு பிரிந்தனையோ
சொல்ல முடியா வேதனையால் துவண்டு மாள்கிறோம்

மருமகன் பூலாயம்

குடும்பத்து விளக்காய் மிளிர் வைத்த மாமாவே
நெடுங்காலம் உம்மன்பை கண்டு திளைத்தோம் நாம்
எண்ணத்தில் உயர்த்தி வைத்தீர் ஐயா அன்பான சொல்லாலே

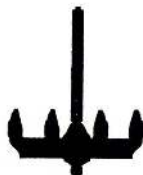
கள்ளம் கபடமின்றி காலமெல்லாம் நடந்து வந்தீர்
காலம் அறிந்து கருமங்கள் ஆற்றியே எம்மில்
காலமெல்லாம் உம் நினைவை பதித்துவிட்டு மறைந்தனையோ
கலக்கம் எம்மை யெல்லாம் வாட்டி வதைக்குதையா
விளங்கும் உம் நாமத்தை என்றென்றும் போற்றி செய்வோம்

பெற்றாமக்களின் பூலாபம்

பெற்ற தந்தை காட்டும் வழிகளுக்கு
உற்ற தந்தையாய் இருந்து வழிவிட்டீர்
பெற்ற மகன்போல் கண்ணில்
கருமணியாய் பேணி வாழவிட்டீர்
சுடு சொற்கள் கேட்டதில்லை
கடும் கோபம் கண்டதில்லை
சித்தம் கலங்க உந்தன்
நினைவாலே மயங்குகின்றேன்.

பேர்ப்பின்னைகள் பூலாபம்

ஊரில் உம் செயலால் எம் பெயரும் உயர்ந்ததையா
தேரில் பவனிவரும் தெய்வக் காட்சிகளை தெளிவாய்காட்டி
ஊட்டிய உன் கைகள் வாய் உறைந்து கிடக்குதையா
வாட்டம் பொறுக்காமல் நாமிங்கே புலம்புகின்றோம்.

சைவ அபரக்கிரியை

அபயம் என்பது பிந்தியது எனப் பொருள்படும். உடலில் இருந்து உயிர் பிரிந்த பின்பு செய்யப்படும் கிரியை ஆதலால், இது அபரக்கிரியை என்று பெயர் பெறுகிறது. அபரக்கிரியை உத்கிராந்திக் கிரியை முதல் வருட சிரார்த்தம் வரை பல கிரியைகளை உடையனவாம். இங்கே கூறப்படும். கிரியைகள் யாவும் சமய தீட்சை பெற்றவர்களுக்கு மட்டுமே செய்யப்படுவதாகும். சமயதீட்சை இல்லாதவர்கட்கு மந்திமில்லாது, திருமுறையுடன் கிரியை செய்யவேண்டும். ஆதலால் எல்லோரும் சமயதீட்சை பெற்றுக்கொள்ளுதல் வேண்டும்.

உத்கிராந்தியக் கிரியை

ஒருவர் உயிர் பிரியும் நிலை அடையும் போது (மரணவேளை) சுற்றத்தவரிடத்தும் பொருள் இடத்தும் உள்ள பற்றை நீக்கி, விபூதி பூசிச் சிவபெருமானைத் தியானித்துத் தேவாரம், திருவாசகங்களைச் சிவனடியவரைக் கொண்டு பாடக் கேட்க வேண்டும். இவ்வேளை (பசு) கோதானம் செய்வது சிறந்ததாகும்.

அவருடைய மகன் அல்லது சுற்றத்தவருள்ளே சமயதீட்சை உடையவன் மனம் கலங்காது புண்ணிய தலத்து விபூதி பூசி அவர் உடம்பில் வில்வத்தடி மண்பூசி, அவர் வாயில் கங்கா தீர்த்தம் விட்டு, அவர் தலையைத் தம்மடி மீது வைத்து, அவர் செவியில் ஸ்ரீ பஞ்சாட்சரத்தை உபதேசித்து, செவியைக் கையினால் மூடவேண்டும். உயிர் நீங்கிய பின், உடலைச் சுத்தி செய்து அலங்காரம் செய்து, நிலத்தைத் தூய்மைப்படுத்தித் தர்ப்பை பரப்பி தெற்கே தலை இருக்கத்தக்கவாறு வளர்த்தவும். காற்பெருவிரல் இரண்டையும் துணியாற் கட்டி விடவும். இதேபோல் கைப்பெருவிரல் இரண்டையும் சேர்த்துக் கட்டவும்.

வாயைத் தலையுடன் சேர்த்துக் கட்டிவிடவும். உப்பைப் பொட்டலமாகக் கட்டிப் பிரேதத்தின் மீது வைத்தலும், பிரேதத்திற்குக் கீழே நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் வைத்தலும் உண்டு. உடலை வெள்ளைத்துணியால் முழுமையாய் மூடிவிடவும். தலைப்பாகத்திற்கு குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும், மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தவர் அருகில் இருந்து, தேவார திருவாசகங்களைப் பக்தியுடன் ஓத வேண்டும்.

அவிட்டம், சதமயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களும் தனிஷ்டா பஞ்சமி எனப்படும். இப்பஞ்சமியில் ஒருவர் இறந்தால், இதற்குத் தானம், சாந்தி செய்யின் தோஷம் நிவர்த்தியாகும்.

சூர்ணோற்சவம் வீட்டில் நடைபெறும் கிரியை

இறந்தவர் வீட்டு முற்றத்தில் பந்தல் அமைத்து, வெள்ளை கட்டி, மாவிலை தோரணம் கட்டல் வேண்டும். இங்கு அமைக்கும் பந்தல் தட்டைப் பந்தலாயும் மேலே வேயப்படும் ஓலை, பச்சை ஓலையாயும் இருக்க வேண்டும். வீட்டுவாயிலிலே மொந்தன் வாழை, குலையுடன் கட்டல் வேண்டும். நிலத்தைப் பசுஞ்சாணத்தால் மெழுகி மண்டபத்தை மூன்றாகப் பிரித்து மாக்கோலமிட்டு, மண்டபத்தின் மேற்கே நடுவில் சிவகும்பமும் சூழ எட்டுக் கும்பமும் வைக்கவும். இறந்தவர் சமய தீக்ஷிதராயின் உருத்திர மூர்த்தியையும், விசேட தீக்ஷிதராயின் ஈசுவரமூர்த்தியையும் நிர்வாண தீக்ஷிதர் ஆசாரி அபிடேகம் பெற்றவராயின் சதாசிவ மூர்த்தியையும், நடுக்கும்பத்திலும் சூழ உள்ள கும்பங்களில் ஈசானம் முதல் கிழக்கு வரை ஈசானன், குபேரன், வாயு, வருணன், நிருதி, யமன், அக்கினி, இந்திரன் ஆகியோரைப் பூசிக்க வேண்டும். நடுவே அக்கினி காரியத்திற்கென குண்டம் ஒன்று அமைத்து அதற்குக் கிழக்கே உரல் உலக்கையும் அதற்குக் கிழக்கில் பேரி தாடனத்திற்காகப் பேரியையும் வைக்கவும், உரல், உலக்கைக்கு மாவிலை, கூர்ச்சம், புதிய வஸ்திரம் கட்டி மலர்மாலையால் அலங்கரித்து உரலினுள்ளே அறுகும், மஞ்சள் மாவும் இடவும். உரலைச் சூழ நல்லெண்ணெய்,

அரப்பு, எலும்பிச்சம்பழம், அபிடேகப் பொருட்கள், இறந்தவர் உடலுக்கு அணியும் உடுபுடவை என்பவற்றை வைக்கவும். உரலுக்குப் பக்கத்தே ஒரு கும்பம் வைத்து, அதிற் பாசுபதாஸ்திர தேவரைப் பூசிக்கும்படி காரணாகமத்தில் உள்ளது. இக்கும்ப சலத்தில் சுண்ணாப் பொடியைக் குழைப்பர். குண்டத்திற்கு வடக்கே மண்குடத்திற் சுடவைக்குக் கொண்டுசெல்லும் உஐத்திர கும்பம் அமைத்தல் வேண்டும். ஸ்நபன கும்பத்திற்குத் தெற்கே புண்ணியாகவாசன கும்பத்தையும் பஞ்ச கவ்வியத்தையும் அமைக்கவும்.

கிரியை செய்வோன் - தந்தைக்கு முத்த மகன், தாய்க்கு இளைய மகன் கடமை செய்தல் வேண்டும். மகன் இல்லாத போது மனைவி கணவன், மகள், சகோதரன், அவர் மகன், தந்தை, தாய், மருமகன், சகோதரி, சபிண்டன், சமாநோதகன், சீடன், குரு, தோழன், அரசன் ஆகிய இவர்களுள் முன்னவர் இல்லாத இடத்தில் அடுத்தவர் கிரியை செய்யலாம். மகன், மனைவி, மகள் தவிர்ந்த ஏனையோர் கிரியை செய்யின் அவர்கள் தந்தை அல்லது தாய்க்குக் கடமை செய்தவராய் இருக்க வேண்டும்.

கர்த்தா (கிரியை செய்வோன்) சவரம் செய்து, நீராடி, புதிய வஸ்திரம் இரண்டு அணிந்து, அனுட்டானம் முடித்தல் வேண்டும். குரு, கர்த்தாவிற்கு விபூதி கொடுத்து, பவித்திரம் அணியச் செய்து, உபவீதம் இடமாக அணிவித்துச் சங்கற்பம் செய்து கொள்வார். விநாயக பூஜை புண்ணியாகவாசனம் முதலிய கிரியைகளைச் செய்து புண்ணியாக பஞ்ச கவ்வியத்தை மண்டபத்தில் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தி செய்து, நெற்பொரிகளை மண்டபத்தில் இறைத்துக் கொள்வார். இங்கு கர்த்தாவிற்குப் பஞ்சகவ்வியம் பருகக்கொடுக்கக் கூடாது. கிரியை நடைபெறும் போது, திருமுறைப் பாடல்களை ஓதுதல் வேண்டும். குரு, அங்க நியாசம், கர நியாசம், சிவோகம் பாவனை செய்து, ஸ்நபன கும்ப பூசை முடித்து, அக்கினி காரியம் முடித்து பூரணாகுதி கொடுத்து கிரியையைப் பூர்த்தி செய்வார். கர்த்தாவிடம் நெற்பொரி

கொடுத்து அதைப் பிரேதத்தின் மீது போட்டுக் கற்பூர தீபங்காட்டி பின், பிரேதத்தைக் குளிப்பாட்டுவதற்காக, வீட்டின் பின்புறம் எடுத்துச்சென்று, தலை தெற்காகக் கிடத்தி, ஆசௌசிகள் அரப்பு எண்ணெய் வைப்பர். கர்த்தா மேற்கு முகமாக நின்று நல்லெண்ணெய், அரப்பு என்பவற்றைப் பிரதேசத்தின் சிரசில் வைப்பர். பின்பு அரிசிமா, மஞ்சள்மா, பால், தயிர், இளநீர் அபிஷேகம் செய்து, பின் பஞ்சகவ்வியம், கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா இடது கைமேல் வலது கையை வைத்துப் பிடிக்க, வேறு ஒருவர் உதவியுடன் கர்த்தாவின் புறங்கையினால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். பின் அத்தர், பன்னீர் முதலிய வாசனைத் திரவியம் தெளித்து, பிரேரத்தை அலங்காரம் செய்து மண்டபத்திற்கு கொண்டு வரவேண்டும். தலை தெற்கில் இருக்கக்கூடியதாகக் குருக்களுக்கு இடப்புறமாக வைத்து திருநீற்றை நீரிற் குழைத்து, சத்தியோசாதம், முதலாக முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, சிரசு, புயம் இரண்டு முழங்கை இரண்டு, மணிக்கட்டுகள் இரண்டு விலாகள், முதுகு, கழுத்து ஆகிய இடங்களில் உரிய மந்திரத்துடன் பூசி, பன்னிராற் கை கழுவி, நீரைப் பிரேரத்தின் சிரசில் தெளிக்கவும். இவ்வேளையில் திருநீற்றுப்பதிகம் ஓதல் வேண்டும். சந்தனம் குங்குமத் திலகமிட்டு பூமாலை சாத்தவும்.

சுண்ணம் இடித்தல்

பேரிதாடனம் செய்து, அதன்பின் உரலில் பூமி தேவியையும், உலக்கையில் மேரு மலையையும் பூசித்து (வையகமெல்லாம் உரலாக மாமேருவென்றும் உலக்கை நாட்டி) அறுகு, மஞ்சள்மா என்பவற்றை உரலில் இட்டு எண்பத்தொருபது மந்திரம் சொல்லி, மூன்று தரம் இடித்துப் பின் திருவாசகத்தில் உள்ள திருப்பொற் சுண்ணப்பாடல் பாடி இடித்தல் வேண்டும். பஞ்சபுராணம் பாடி நிறைவு செய்து வெற்றிலையில் சுண்ணப் பொடியை எடுத்து உரலுக்குப் பக்கத்தில் உள்ள கும்பநீர் விட்டுக் குழைத்து, கர்த்தா நெற்றியில் (பொட்டிட்டு) அணிந்து பிரேதத்தின் இரண்டு கண்களிலும் சாத்தி, மிகுதியை உடல் முழுவதிலும் தெளித்து

அமரர் விநாசிக்கம்பி நாராயணபிஷண
விடுக. சுண்ணம் இடிக்கும்போது இறந்தவரின் பேரப்பிள்ளைகள்
முதலானோர், பிரேரத்தைச் சூழ நின்று தீபங்கள் பிடிப்பர்.

சுண்ணம் இடித்தல் பிரேத ஸ்நானத்திற்கு முன் நிகழ்வது
தான் முறையானது. நம்மவர்களின் ஆசாரக் குறைவு கருதி,
பிரேத சுத்தியின் பொருட்டு சிவகும்ப ஸ்நானம் முடித்து,
அதன்பின்பே சுண்ணப்பொடி தெளிக்கப்படுகிறது.

இறந்தவர் நற்கதி அடைய வேண்டித் தானம் கொடுத்தலும்,
பிரேத யாத்திரையின் பொருட்டு, யாத்திரா தானமும் நிறைவு
செய்து, குருக்களுக்குத் தட்சணை கொடுக்கப்படும்.

மனைவி, மக்கள், சுற்றத்தவர் (பெண்கள்) இடப்புறமாகச்
சுற்றி வாய்க்கரிசி இடுவர். (வாய்க்கரிசி - பச்சை அரிசியும்
தேங்காய்த் துருவலும் சேர்த்தது.) மனைவி, மக்கள் பிரேரத்தின்
பூவடிகளிற் பூப்போட்டு வணங்குவர். கணவன் இறந்தால் மனைவி
தாலியைக் கழற்றிப் பிரேரத்தின் நெஞ்சில் வைக்க வேண்டும்.
சுமங்கலி இறந்தால், நிறைநாளியை (தீபம், நெல் நிறைந்த
'கொத்து எனும் அளவுக்கலம்' சேர்) பிரேரத்தின் கையால்
தொடச்செய்து, வீட்டின் உள்ளே வைக்க வேண்டும். தேங்காய்,
வெற்றிலை, பாக்கு, வாழைப்பழம் என்பவற்றைச் சேலை
முந்தானையில் முடிந்துவிடவும். பிரேரத்தின் கீழே உள்ள
துணியையும் மேலே உள்ள துணியையும், சேர்த்து பிரேரத்தை
முடி, தலைப்பகுதியில் ஒரு முடிச்சிடவும். கீழே உள்ள ஆர்க்கைத்
துணியால் முன்றிடத்தில் கட்டவும்.

யாகத்திற்குரிய மரங்களிற் பச்சை மரத்திற் கட்டப்பட்ட
பாடையிற் பச்சைத் தென்னை ஓலைப் பன்னாங்கிற் பிரேரத்தை
வைக்கவும். பாடை கமுக மரத்தால் கட்டப்படும். பெண்கள்
பாடையை இடமாக முன்று முறை சுற்றி வந்தபின், பிரேதம்
மயானத்துக்குக் கொண்டு செல்லப்படும். கால்கள் முன்பாக
முதல்வரப் பிரேரத்தை எடுத்துச் செல்ல வேண்டும். கர்த்தா

கும்பத்துடன் முன்னே செல்ல, புகையுடன் கூடிய நெருப்புக் கலத்தை முன்று காலுடைய உறியில் வைத்து, குளிந்த தலையுடன் சுற்றத்தவர் பின்னேவர, வாத்தியம், சங்கு ஒலிக்கத் திருமுறைப் பாடல்கள் பாடியவாறு, அஸ்திர மந்திரத்துடன், பொரி தூவியவாறு சுடலையை அடைந்து, தலை தெற்கே இருக்குமாறு பாடையை இறக்குக.

வடக்குத் தெற்காக விறகுகளை அடுக்கி, அந்த சிதாஸ்தானத்தில் தலை தெற்கே இருக்கப் பிரேரத்தை வைத்துச் சுற்றத்தவர் வாய்க்கரிசி போடவும். சமங்கலி இறந்தால் அவரின் கணவன் முந்தானையில் முடிந்த தேங்காய், வெற்றிலை, பாக்கு, பழம் என்பவற்றை எடுத்துவைத்து, தேங்காயை உடைத்து தாலியை அவிழ்த்து (கழற்றி) எடுக்கவும். கர்த்தா சிவகும்பத்தை இடது தோளில் வைத்து இடப்புறமாகச் சுற்றி வந்து, தலைப் பாகத்தில் வைத்து, அதன் கழுத்துவரை உடைத்தெடுத்து, கும்பநீரில் அரிசியை நனைத்துக் காசுடன் தற்புருஷ மந்திரத்தால் வாய்க்கரிசி இடவும். குடத்தையும் கொள்ளியையும் கொண்டு இடமாக மும்முறை சுற்றி வரவும். ஒவ்வொரு முறையும் குடத்தில் ஒவ்வொரு துவாரம் செய்து ஒழுகும் நீரை சிதையில் தெளிக்கவும். தலைமாட்டில் தெற்கே நோக்கி நின்று கொள்ளியை வைத்து குடத்தை தனக்கு முன்பக்கத்திற்குப் போட்டு உடைக்கவும். பின் கால்மாட்டிற் சென்று பவித்திரம், உபவீதம் என்பவற்றைக் கழற்றிச் சிதையிற் போட்டு, நமஸ்காரம் செய்து திரும்பிப் பாராமல் நீர்க்கரையை அடைந்து நீராடி, நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம் செய்து கொள்ளவும்.

நிவாபாஞ்சலி தருப்பணம், பிதிரர் பொருட்டு இரு கைகளாலும் செய்யப்படும் சல தருப்பணமாகும். இது பாஷான உத்தியா பனத்திலும் செய்யலாம். சுடலையில் இருந்து வீட்டுக்கு வரும்போது, ஒரு சிறிய இரும்புப் பொருள் கொண்டு வர வேண்டும். ஏனென்றே பேய், பிசாசுகள் தொடராமலிருக்க இரும்புக் கத்தியைக் கொண்டு வருவார். சுற்றத்தவரோடு வீட்டு வாயிலுக்கு

வந்ததும் வேப்பிலை கடித்து உமிழ்ந்த பின் ஒரு கல்லில் ஏறி உலக்கையைக் கடந்து கைகால் கழுவி, பின் நராடி, வீட்டைச் சுத்தம் செய்யவும். தூய்மையாய் தயாரித்த சோறு கறி முதலியவற்றை இறந்தவருக்குப் படைத்து, தீபமேற்றித் திருமுறை பாடிய பின்னர், உரிமைக்காரருடன் உணவை உண்ணவும், ஆசௌசிகள் (ஞாதிகள்) அல்லாதோர் அங்கு உணவு உண்டால், அவ் ஆசௌசம் முடியும் வரையும் ஆசௌசம் காக்க வேண்டும். அந்தியேட்டி வரை தினமும் இரவில் தீபம் ஏற்றி, நீர் நிரம்பிய பாத்திரம் ஒன்றையும் வைத்துத் திருமுறைப் பாராயணம் செய்தல் வேண்டும். தாம் உண்பதற்குமுன் பிதூர்பாகம் திருவிளக்கடியிற் படைத்துத் தியானித்து ஆன்மப் பிரீதிக்கு வேண்டியபின் உணவருந்த வேண்டும்.

அஸ்திசஞ்சயனம் (காடாத்து)

தகனம் செய்த அன்று அல்லது முன்றாம், ஐந்தாம், ஏழாம், ஒன்பதாம் நாட்களிலும் எலும்புகளை எடுக்கலாம். அங்கு அக்கினி தணிந்திருந்தால் சிவாக்கினி முடிட்டிப் பிராயசித்தம் ஓமம், தத்துவ ஓமம் செய்யவும், அக்கினி தணியும் வரை ந்ரை ஊற்றவும். அபிஷேகப் பொருட்களால் காலில் இருந்து உச்சிவரை அபிஷேகம் செய்யவும். பின் சத்தியோசாதம் முதலாம் பஞ்சப்பிரம மந்திரங்களைக் கூறி, முழந்தாள், தொப்புள், மார்பு, நெற்றி, தலை ஆகிய இடங்களில் திருநீறு பூசி, சந்தனம், பூ முதலியவற்றைச் சாத்தி, தூபதீபம் காட்டியபின், முழந்தாள் முதலிய ஐந்து இடங்களிலும் சத்தியோசாதம் முதலான மந்திரம் கூறி, எலும்புகளை சேகரித்து எடுத்து, முக்காலியில் உள்ள பால் நிரம்பிய பாத்திரத்தில் ஒலி உண்டாகாதவாறு போட்டு, பாத்திரத்தின் வாயைப் புதிய துணியால் முடிக்கட்டவும். மிகுதியாயுள்ள எலும்புச் சாம்பலை அள்ளி, அவ்விடத்தைச் சுத்திசெய்து, பண்படுத்தி, நவதானியம் விதைத்து, பால் தெளித்து, குளிரப்பண்ணி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், நெற்பொரி, ரொட்டி, வடை (கோது நீக்கப்பட்டாத உழுந்தில் செய்தது) முதலியவற்றைப் பூத, பிரேத பைசாசங்களின் பொருட்டு நிவேதித்து, திருமுறை ஓதி, வழிபாடு

செய்த பின்னர், எலும்பையும் சாம்பலையும், சமுத்திரம் முதலிய நீர் நிலைகளில் விடவும். அஸ்தியை அந்தியேட்டிக்கோ, அல்லது காசிக்கோ கொண்டு செல்லவென்று எடுத்துவைப்பது முறையல்ல. வீட்டிற்கு வரும்போது வாசலில் வேப்பிலை மென்று உலக்கையைக் கடந்து வருதல் வேண்டும்.

அஸ்தி சஞ்சயனத்தின்போது கொண்டு செல்பவை

அரிசி மாவைப் பிசைந்து 7 ரொட்டிகள் செய்து கொண்டு போகவேண்டும். அத்தோடு பால், தயிர், மண்முட்டி ஒன்று, வாளி, கத்தி, வாழையிலை, தீவர்த்தி, பழவகை, இளநீர், பாக்கு, வெற்றிலை, பூஜைக்குரிய பொருட்கள்.

தனிஷ்டா பஞ்சமி சாந்தி

அவிட்டம், சதயம், பூரட்டாதி, உத்தரட்டாதி, ரேவதி ஆகிய ஐந்து நட்சத்திரங்களில் இறந்தால் தோஷமுண்டு. இதற்குச் சாந்தி செய்ய வேண்டும்.

வீட்டிற் பூர்ண கும்பம், தண்ணீர், பசு, தீபம் இவற்றை முன்று நாள், இரண்டு நாள் அல்லது ஒரு நாளாவது பாதுகாக்க வேண்டும். நீற்றுப் பூசணிக்காய் கட்டுதல், வீட்டில் உள்ளவர்கள் கையில் நூல் கட்டுதல் முதலியன நடைமுறையில் உள்ள வழக்கம். பிரேரத்தைச் சுடலைக்கு எடுத்துச் செல்லும்போது கமுகம்பிள்ளை ஒன்றும் பிரேரத்தோடு கொண்டு செல்லும் வழக்கமும் உண்டு. சனிக்கிழமை பிரேத தகனம் செய்ய நேரிட்டால் பிரேதத்துடன் கமும்பிள்ளை எடுத்துச்செல்வர்.

சுபநட்சத்திர சுபவாரத்தில், பஞ்சமி சாந்தி செய்யப்படும். அல்லது அந்தியேட்டி அன்று இரவு சாந்தி செய்யலாம். ஆசாரியர் நித்திய கருமம் முடிந்தபின், புண்ணியாக வாசனம் பஞ்சகவ்வியம் ஸ்தானசுத்தி செய்வார். பின் விக்கினேஸ்வரரைப் பூசித்து யமன் பிரதிமையைத் தானம் செய்க.

எருமை வாகனத்துடன் யமனை வெள்ளி அல்லது செப்புத் தகட்டில் வரைந்து சந்தனம், புஷ்பங்கள் சாத்தி, சோடக பூஜை செய்ய வேண்டும். பசு த்ருணம், சலம் இவைகளை வைத்து, இறந்த நட்சத்திர சாந்தி தானங்களைச் செய்க. அவிட்டத்திற்கு வெண்கலப் பாத்திரமும், சதயத்திற்கு எள்ளும், பூரட்டாதிக்கு வஸ்திரமும், (ஆடை) உத்திரடாதிக்கு வெல்லமும், ரேவதிக்கு வெள்ளியும் தானம் செய்க.

வீட்டின் நடுவில் இரண்டு படி நெல் பரவி, ஒருபடி அரிசியும் அரைப்படி எள்ளும் காற்படி உழுந்தும் பரவி அதன் மேல் கும்பம் வைத்து, அதில் லச்சுமியை ஆவாகனஞ் செய்து, லச்சுமி பிரதிமையை வைத்துப் பூசித்து, கிழக்கு முதல் ஈசானம் வரை, திக்கு பாலகர்களைக் கலசங்களிற் பூசித்து, நைவேத்திய தூபதீபம் கொடுத்து, அவரவர் மந்திரங்களை ஆயிரம் அல்லது ஐந்நூறாவது செபித்து, கும்பத்திற்கு மேற்கே அக்கினி உண்டாக்கி, அதில் லச்சுமிக்கும் திக்குப் பாலகர்களுக்கும் ஆகுதி செய்க. நவக்கிரக ஓமம் செய்து, கர்த்தாவை கிழக்கு முகமாக இருத்தி, கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்து, பஞ்சகவ்வியம் பருகக் கொடுக்கவும். பின் தானம் கொடுத்து, ஆசாரியரைப் பூஜை செய்யவும். இது அபரக்கிரியா விதி வியாக்கியானத்திற் கூறப்பட்டது. இக்காலத்தில் நடைமுறையில் உள்ள சாந்தி மேல்வருமாறு.

அந்தியேட்டி அன்று, இரவு வீட்டு முற்றத்திற் பந்தலிட்டு வெள்ளைகட்டி, மாவிலை தோரணத்தால் அலங்கரித்து, நிலத்தை மெழுகிச் சாந்தியை ஆரம்பிப்பர்.

விக்கினேஸ்வரர் பூஜை, புண்ணியாகவாசனம், பஞ்சகவ்விய பூஜை, முடித்து, முற்றத்தில் (சுளகு) அரிசிமா, மஞ்சள் மா, கரிமா, இலை (பச்சை) மா, செங்கல் (சிவப்பு) மா இவற்றால், சிதாஸ்தான பதம் வரைந்து, இதிற்பஞ்ச தத்துவங்களையும் பூசித்து, அரிசிமா அல்லது தர்ப்பையினாற் செய்த புத்தளிகையை (உருவம்) வைத்து, இறந்த நட்சத்திரத்திற்குரிய மந்திரங்களால்

பூசித்து, அக்கினி உண்டாக்கி, ஆகுதி, பலி, பூர்ணாகுதி கொடுத்து நிறைவு செய்து, முற்றத்துடன் புத்தளிகையைச் சுடலைக்குக் கொண்டு சென்று தகனம் செய்து சாம்பலை நீர்நிலைகளில் கரைத்து வீட்டிற்கு வந்து நீராடி, அநுட்டானம் முடித்த பின் சிவன், வர்த்தனி, லச்சுமி, நவக்கிரகதேவர்களையும் பூசித்து, கர்த்தாவிற்கு, சிவன் வர்த்தனி கும்பநீரால் அபிஷேகம் செய்ய வேண்டும். அதன் பின் தானம் கொடுக்கவும்.

வெண்கலமாயின், ஐந்து பலமும், எள் எனின் இரண்டு படியும், வஸ்திரம் எனின் இரண்டும், வெல்லமாயின் பத்து பலமும், வெள்ளி எனின் ஒரு பலமும், தானம் செய்யவும். அவிட்டத்திற்கு ஆறு மாதம், சதயத்திற்கு மூன்று மாதம், பூரட்டாதிக்கு ஒன்றரை மாதம், உத்தரட்டாதிக்கு ஒரு மாதம், ரேவதிக்குப் பதினைந்து நாட்கள் தோஷமாகும்.

எட்டுச் செலவு

எட்டுச் செலவு என்ற கிரியை பத்ததி, ஆகமங்கள் ஆகியவற்றிற் குறிப்பிடப்படவில்லை. தேச வழமையில் உள்ள கிரியையாகும். இறந்த நாளில் இருந்து ஏழாம் நாளிற் செய்யப்படும். தேவை கருதி ஐந்தாம் நாளிற் செய்வதும் உண்டு. இறந்தவர் விரும்பி உண்ட உணவு வகை யாவும் படைக்கும் பேருணவுப் படையல் படைத்து, தீபம் காட்டி, அவ்வளவு வகைகளிலும் சிறுபகுதியை எடுத்து, தீப்பந்தம், இளநீருடன் சந்தியில் வைக்கும் வழமை உண்டு. இது பகல் வேளையில் நடைபெறும். சில இடங்களில் இரவுவேளையில் நடத்துவர். இதில் மாமிச உணவு, மதுபானம் என்பன படைத்தல் தவறு. இறந்தவருடைய ஆன்மா சிவலோக யாத்திரை செய்யும் போது, கடமை செய்தவரும், வீடும் புனிதமாக இருக்க வேண்டும் என்பதால் 31 நாட்களும் மாமிச உணவைத் தவிர்க்க வேண்டும். எட்டுச் செலவுவரை வீட்டில் எண்ணெயில் பொரித்தல் உணவு வகைகள் தயாரிப்பதில்லை.

அந்தியேஷ்டி

அந்தியேஷ்டி என்பது இறுதியாகச் செய்யப்படும் யாகம் எனப்பொருள்படும். அந்தியேஷ்டியினால் சமய ஆசாரம், அனுட்டானத்தில் ஏற்பட்ட குறைகள் நிவர்த்தியாகும்.

அந்தியேஷ்டி - சமய அந்தியேஷ்டி, விசேட அந்தியேஷ்டி, நிர்வாண அந்தியேஷ்டி என மூன்று வகைப்படும். இது சமய, விசேட, நிர்வாண தீட்சை உடையவர்களுக்கு, அவர்கள் பெற்ற தீட்சை வகையிற் செய்யப்படும். விசேட, நிர்வாண அந்தியேஷ்டியும், சைவ ஆசாரம் உடைய புலால் உண்ணாத சமய தீட்சை உடை சைவர்களுக்கும் செய்யப்படும். சமய அந்தியேஷ்டியும் பிரேரத்திற் சுடலையிற் செய்யப்படும். ஏனையோருக்குச் செய்யப்படும் சமய அந்தியேஷ்டி, ஆசனச முடிவில் 31 ஆம் நாளிற் செய்யப்படும். இதை இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் என்பர். மகன் தவிர்ந்த ஏனையோர் கடமை (கொள்ளி வைத்தல்) செய்தால், அந்தியேஷ்டி (தர்ப்பை சுடல்) நாள் பார்த்துத்தான் செய்யவேண்டும். நந்தை, பத்ரை, திரயோதசி தவிர்ந்த திகதிகளுள், செவ்வாய், வியாழன், வெள்ளி தவிர்ந்த வார லக்கினங்களும், திரிபாத நட்சத்திரம் தவிர்ந்த ஏனைய நட்சத்திரங்களிலும் பாபக்கிரகம் பலமுண்டான சமயத்தில் இக்கருமம் செய்யலாம். (காலவிதானம்) நந்தை - பிரதமை, ஷஷ்டி, ஏகாதசி; பத்ரை - துதியை, ஸ்ப்தமி, துவாதசி, திரிபாத நட்சத்திரம், கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராடம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி) 26ஆம் நாள்களுக்கு மேல் 31 ஆம் நாள் வரையில் அந்தியேஷ்டி செய்யலாம்.

சுடலை, ஆற்றங்கரை, குளக்கரை, சமுத்திரக்கரை, வீடு (கிணற்றடி) ஆகிய இடங்கள் அந்தியேஷ்டி செய்வதற்கு உகந்த இடங்களாகும். ஒன்பது முழம் முதல் குறைந்த பட்சம் ஐந்து முழநீள அகலங்கொண்ட மண்டபம் அமைத்தல் வேண்டும். இம்மண்டபத்திற்கு பதினாறு அல்லது பன்னிரண்டு அல்லது நாலு கால்கள் அமைய வேண்டும். மேலே வெள்ளை கட்டி, விதானம்,

தோரணம், பூமாலைகளால் அலங்கரித்து நான்கு திசைகளிலும் வாயில் அமைத்து, தெற்கிற் பிரதான வாயில் அமைத்து சாணத்தினால் நிலத்தை மெழுகி, மண்டபத்தை ஒன்பது பதமாக்கவும்.

நடுப்பதத்தில் ஓமகுண்டமும், வடமேற்கில் சிவகும்பமும், வடகிழக்கில் வர்த்தனி (பாசுபதாஸ்திர) கும்பமும், தென்மேற்கிற் பஞ்சகவ்விய மேடையும், தென்கிழக்கிற் சிதாவஸ்து தானம் (பிரேத தகன இடம்) ஆகியவற்றையும் சுற்று வேதிவையில் (மண்டபத்தின் சுற்றுப்புறத்தில்) தசாயுத கும்பங்களையும் அமைத்துக் கொள்ளவும்.

சிதாவஸ்து தானத்தை வடக்குத் தெற்காக, நீண்ட சதுரமாக்கி, இருபத்தைந்து பதமாகப் பிரித்து, நடுப்பதம் ஐந்திலும் மஞ்சள்மாவும், தென்மேற்கில் நாலு பதத்திலும் வெள்ளை மாவும், தென்கிழக்கில் நாலு பதத்திலும் சிவப்பு மாவும், வடகிழக்கில் நாலு பக்கத்திற் கறுப்பு மாவும், வட மேற்கில் நாலு பதத்தில் பச்சை மாவும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்திற் சிவப்புமாவும், மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் வெள்ளைமாவும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்திற்கு கறுப்பு மாவும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில் மஞ்சள் மாவும் இட்டுக் கொள்ளவும்.

புத்தளிகை (பிரேதம் போலச் செய்யும் தருப்பை) முப்பத்தாறு தர்ப்பைகளால் முறுக்கி, இடப்பக்கமாக முடிந்து, ஐவைந்து தர்ப்பைகளால் கைகளும், பதின்மூன்று தர்ப்பைகளாகப் பிரித்து கால்களையும் ஆக்க வேண்டும்.

ஆசாரியார் நீராடிச் சந்தியாவந்தனம் முடித்து, தெற்கு வாயிலால் மண்டபத்துட் புகுந்து, சிவகும்ப வேதிகைக்குத் தெற்கே வடக்கு நோக்கி இருந்து, கர்த்தாவிற்குத் திருநூறு கொடுத்து, சங்கற்பம் செய்து கொண்டு, சளீகரணம், பூத சுத்தி, மந்திர சுத்தி, அந்தர்யாகம், சிவகஸ்தம் செய்து, சிவோகம் பாவனை

முடித்து, ஞானகட்க தாரணம் செய்தல் வேண்டும். பஞ்சகவ்விய பூசை முடித்து, யாக மண்டபத்தையும், கர்த்தாவையும் புத்தளிகையையும் பஞ்சகவ்வியத்தால் (புரெட் சித்தல்) தெளித்தல் வேண்டும். சூர்ணோற்சவம் செய்து, சுண்ணப்பொடி சாத்திப் புத்தளிகைக்கு அபிடேகம் செய்ய வேண்டும். பதினெட்டு சமஸ்காரங்களையும் மனத்தினாலே செய்து, நெற்பொரி முதலியவற்றை மண்டபத்தில் தூவி, மிகுதியை ஈசானத்தில் பாசுபத்தாஸ்திர வர்த்தனி ஆசனத்தில் இடவும்.

சீதாவஸ்து பூஜை

நடுப்பதம் ஐந்திலும் பிருதுவி தத்துவத்தையும், பிரம்மாவையும்
தென்மேற்கு முலையில்
நான்கு பதத்திலும் அப்பு தத்துவத்தையும், விஷ்ணுவையும்
தென் கிழக்கு முலையில்
நான்கு பதத்திலும் தேயு தத்துவத்தையும், உருத்திரனையும்
வடமேற்கு முலையில்
நான்கு பதத்திலும் வாயு தத்துவத்தையும், மகேஸ்வரனையும்
வடகிழக்கு முலையில்

ஆசாக தத்துவத்தையும் சதாசிவனையும், வடக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், குபேரனையும் மேற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், வருணனையும், தெற்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், யமனையும், கிழக்கில் உள்ள ஒரு பதத்தில், இந்திரனையும் பூசித்து, பழம், தாம்பூலம் நிவேதித்து, நீராஞ்சனம் செய்தல் வேண்டும்.

வர்த்தனி பூஜை செய்து, பாசுபதாஸ்திர பூஜை செய்து, ஞானவாளை ஒப்புக்கொடுத்து, யாகத்தைக் காத்து ரட்சிக்கும்படி வேண்டியபின், தசாயுத பூஜை செய்யவேண்டும். வடகிழக்குத் திசை முதல் கிழக்குத் திசை வரையுள்ள எட்டுக் கும்பத்திலும் சூலம், கதை, துவசம், பாசம், கட்கம், தண்டு, சக்தி, வச்சிரம் ஆகியவற்றையும், வடகிழக்கில், தெற்கில் உள்ள கும்பத்திற் பத்மத்தையும், தென்மேற்கில் வடக்கே உள்ள கும்பத்திற்

சக்கரத்தையும் பூசித்து, தசாயுத தேவர்களிடம் யாகம் முடியும் வரை பாதுகாக்க வேண்டும் என சிவாஞ்சையைத் தெரிவித்தல் வேண்டும். பின்னர் சிவகும்ப பூஜை, சிவாக்கினி காரியம், பிராயச்சித்த செபம், நாடிசந்தானம், மிருதக தீட்சை செய்து சிதாவாஸ்து தானத்தில் பூசித்த ஐவகை மாவையும் இட்டு, அதன்மேற் புத்தளிகையை வைத்து வாய்க்கரிசியிட்டு, கொள்ளி வைத்துக் குடம் உடைத்து, தகனம் செய்த பின்னர், காடாற்றி, புத்தளிகைச் சாம்பலை ஒரு பாத்திரத்தில் எடுத்துக் கொள்ளவும்.

நக்னதானம்

இறந்தவருக்கு ஏற்படக்கூடிய பசி, தாகம். குளிர் (ஆடை இல்லாத குறை) போன்றவற்றை நீக்கும் பொருட்டுச் செய்யப்படும் தானம் நக்னதானம் ஆகும். குடும்பத்தவராய் உள்ள ஆசாரியாருக்கு, அரிசி, வஸ்திரம் முதலியவற்றைத் தானமாகக் கொடுக்க வேண்டும். உயிர்தீட்சை உடையோருக்கு, பிரேத தகனம் செய்த உடன் இத்தானம் கொடுக்கப்படும்.

துர்மானப் பிராயச்சித்தம்

இயற்கையாக உயிர்பிரியாது தன் உயிரைத் தானே மாய்த்துக்கொள்ளல் அல்லது வேறு ஏதுக்களால் உயிர்பிரிதல் துர்மரணம் எனப்படும். நீரில், நெருப்பிற்பாய்தலால், நஞ்சு உண்டலால், பாம்பு கடித்தலால், ஆயுதங்களால், விலங்குகளால் ஏற்படும் இறப்பு துர்மரணமாகும்.

இது புத்திபூர்வம், அபுத்திபூர்வம் என இருவகைப்படும். புத்திபூர்வம் தானேதான் உயிரைப்போக்கிக் கொள்வது. அபுத்தி பூர்வம் எதிர்பாராத விதமாக உயிர் பிரிதல். அபுத்திபூர்வ துர்மரணத்திற் சாதாரண மரணம் போலவே கிரியையும் ஆசௌசமும் கொள்ளப்படும். இதில் தேகம் பின்னப்பட்டிருந்தால் ஆசௌச முடிவில், பிரதித்தேகத்தில் (புத்தளிகையில்) புனர்தகனம் அந்தியேஷ்டி செய்யவேண்டும். புத்திபூர்வ துர்மரணத்தில் சாதாரண அக்கினியில் தகனம் செய்து ஒரு வருடம் அல்லது ஆறு மாதம்

அல்லது மூன்று மாத முடிவில், இறந்த திதியில் தர்ப்பையாற் செய்யப்பட்ட பிரதித் தேகத்தில் அந்தியேட்டி செய்து கொள்க தூர்மணரமணமடைந்தோர் பைசாக ரூபத்தில் அலைவர். ஆதலால் பைசாச புவனத்திற்கு அதிபதியாகிய வைரவருக்குச் சாந்தி செய்த பின்பே அந்தியேட்டி செய்யப்படும்.

பாஷாணத்தாபனம்

இறந்தவருடைய ஆன்மாவைக் கல்லிலே பூசித்தல் பாஷாண பூஜை எனப்படும். (பாஷாணம் - கல்) இதிற செய்யப்படும் கிரியைகள் ஆன்மாவின் பசி, தாகம், நீங்கும் பொருட்டும், பிரேத வடிவம் நீங்கும் பொருட்டும், ஆன்மாவின் உணவு விருப்பங்களைப் பூர்த்தி செய்யும் பொருட்டுமேயாகும்.

இக்கிரியை வீட்டில் மண்டபம் அமைத்து விரிவாகச் செய்யலாம். பிரேதத்தில் அந்தியேட்டி செய்பவர்கள், வீட்டிலே பாஷாணத் தாபனம் செய்து, விரிவாகப் பூஜை நிகழ்த்துவர். இக்காலத்தில் தர்ப்பை சுடுதல் நிறைவெய்தியதும் அந்தியேட்டி மடத்திலேயே இக்கிரியை நிகழ்கிறது.

மண்டபத்தில் வேதிகை அமைத்து, வேதிகையில் வடக்கு முகமாக ஒரு கும்பம் வைத்து, அதில் இறந்தவர் தீட்சைக்கு ஏற்றதுபோல, உருத்திரர், ஈசுவரர், சதாசிவர் என்பவரில் ஏற்றவரைப் பூசித்தல் வேண்டும். ஒரு பாத்திரத்திலே கல்லினைக் கூர்ச்சங்கட்டி வடக்கு முகமாக வைத்து, அதில் இறந்தவருடைய ஆன்மாவை ஆவாகனம் பண்ணி, எண்ணெய், அரிசிமா முதலான அபிடேகத் திரவியங்களால் அபிடேகம் செய்து, வஸ்திரம் சாத்தி, பூஜை தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். தர்ப்பணம் வாசோதகம், திலோதகம், குசோதகம் என மூன்று வகையுண்டு. புதுச் சேலையோடு சேர்த்துத் தர்ப்பணம் செய்வது, வாசோதகம். எள்ளுடன் சேர்த்துச் செய்வது திலோதகம், தர்ப்பையுடன் சேர்த்துச் செய்வது குசோதகம். தர்ப்பணம் முதல்நாள் மூன்றாம், இரண்டாம் நாள் நான்காம் என்றவகையில் ஆசௌச முடிவுநாள் வரை செய்தல்

வேண்டும். முப்பது நாள் ஆசௌசிகள் 525 தர்ப்பணம் செய்தல் வேண்டும். நாளுக்கு ஒன்றாக ஆசௌசக் கணக்கிற் பிண்டம் இடல் வேண்டும்.

நவசிராத்தம், ஏகோத்தர விருத்தி, தர்ப்பணம், சங்கிதா சிரார்த்த தானம் என்பன முறைப்படி செய்தல் வேண்டும். முன்றுக்கும் தட்சணை கொடுக்க வேண்டும்.

நவசீரார்த்தம்

இது முதல்நாட் தொடங்கி, ஒற்றித்த நாட்களிற் செய்யப்படுவது. ஒழுக்கமுள்ள அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து, இறந்தவருடைய ஆன்மா நற்கதியடைய வேண்டியதானம் கொடுத்து, அவரிடம் தான, பல தீர்த்தத்தை வாங்கிப் பாஷாணத்தின் மீது விடுவதன் மூலம், இறந்த ஆன்மாவிற்கு, பிரேதத் தன்மை நீங்கி நற்கதி கிடைக்கும்.

சங்கிதா சீரார்த்தம்

பதினொரு மந்திரங்களில் நேத்திரம் ஒழிந்த பத்து மந்திரங்களைப் பத்து சீலமுள்ள அந்தணர்களில் ஆவாகித்து அவர்களுக்குச் செய்யும் தானமாகும். இதனால் தீட்சையின் பின் ஏற்பட்ட ஆசார அனுட்டானக் குறைகள் நீங்கும் உருத்திரபலி இட்டு அதன்பின் பிரபூத பலி எனப்படும் பேருணவு படைத்து, தீபாராதனை, தோத்திரம் செய்தல் வேண்டும். இறந்தவர்மேல் பாடப்பட்ட சரமகவி (கல்வெட்டு) பாடி, சுற்றத்தவர் பூவும், நீரும், இட்டு, அஞ்சலி செலுத்தல் வேண்டும்.

கல்லிலே பூசித்த ஆன்மாவைக் கும்பமூர்த்தியிடத்தும், கும்ப மூர்த்தியை அதற்குரிய இடத்திலும் ஒடுக்கி, கும்பம், கல் பிண்டம், சாம்பல் முதலியவற்றை வாத்திய ஒலியுடன் சமுத்திரம் முதலான நீர்நிலைகளில் விடுக.

நீர்நிலையில், மார்பளவு தண்ணீரில், வடக்கு முகமாக நின்று, பிண்டத்தை முதலிலும், கும்பத்தை அடுத்தும் பாஷாணத்தைப் பின்னருமாக விடவேண்டும். நீராடிவிட்டு வீட்டிற்கு வரவேண்டும்.

வீட்டு வாசலில் வேப்பிலையைத் தின்று துப்பி, ஆசமனம் செய்து, அக்கினி, தண்ணீர், கோமயம், வெண்கடுகு இவைகளைத் தொட்டு உலக்கையைக் கடந்து, கால்கை கழுவி, வீட்டினுட் செல்லவும்.

இதுவரை கூறிய கிரியைகள் சைவக் குருக்கள் செய்வதும் மேற்பட்ட வீட்டுக் கிரியைகளைப் பிராமணக் குருக்களிடமும் செய்வதும் நடைமுறையில் உண்டு.

துடக்குக்கழிவு

எமக்கு ஆசௌசம் முப்பது இரவுகள் முப்பத்தோராம் நாட்காலையில் தான் துடக்குக் கழிவு நிகழ வேண்டும். சைவ போசனமுடையவர்கள் வேறு மாமிசம் உண்பவருடன் கலப்பின்றி இருந்தால் பதினாறாம் நாளில் ஆசௌசம் நீங்கும்.

அந்தியேஷ்டி செய்பவர்கள் வீட்டை விட்டுப் புறப்பட்டுச் சென்ற பின்னர் வீட்டைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்து அனைவரும் நீராடி பிராமணக் குருக்களைக் கொண்டு புண்ணியாக வாசனம் செய்து ஆசௌசம் நீக்கலாம். இதன் பின்னர் தான் பாஷாண (கல்லடி)ப் படையலுக்கு உணவு தயாரித்தல் வேண்டும். ஆசௌசம் நீங்கிய மறுநாளில் ஏனைய கிரியைகளை செய்யலாம்.

வீட்டுக்கிரியை

வீட்டு முற்றத்தில் மெழுகி பூரணகும்பம் (நிறைகுடம்) வைத்து, தீபம் ஏற்றி பிள்ளையார் பிடித்து வைத்து, வாயிலில் மாவிடை கட்டவும், வீட்டுக் கிரியைகளில் முதலில் சங்கல்பம் செய்து, விக்கினேஸ்வர பூஜை, தீபதேவி பூஜை, பஞ்சகவ்விய

பூஜை, வருண கும்பபூஜை என்பன நிறைவேறிய பின் கர்த்தாவிற்கு பஞ்சகவ்வியம் பருக்க கொடுக்கப்படும்.

அனுஞ்சை

ஒரு வாழை இலையில் மூன்று தர்ப்பை, பவித்திரம், எள்ளு, தாம்பூலம், உபவீதம், காசு என்பவற்றை, கர்த்தா தலையில் வைத்து இடப்புறமாக மூன்று முறை சுற்றி, இன்ன வருடம், அயனம், ருது, மாதம், பட்சம், நட்சத்திரம், திதி, வாரம் கூடிய சுபதினத்திலே இன்னாருக்குச் சிராத்தம் செய்கின்றேன். அதற்கு அதிகாரம் கொடுக்க வேண்டும் என்று குருவினிடம் வேண்டி, அவர் அதிகாரம் தந்தோம் என்று கட்டைத் தர்ப்பையைக் கர்த்தாவிடம் கொடுக்க, அதைக் கர்த்தா இடுப்பிற் சொருகிக் கொள்வர். பின்னர் வலது கை மோதிர விரலிற் பவித்திரத்தையும் வலத்தோளில் உபவீதத்தையும் அணிந்து கொள்ளவும்.

சூரியபூஜை

சிவப்பு நிறப் பூவும் நீரும் கொண்டு, மூன்று முறை ஆத்ம பிரதட்சணம் செய்து, சூரிய மூர்த்தியை வணங்கிச் செய்யப்போகும் சிரார்த்தத்திற்குச் சாட்சியாக இருந்து அருள வேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்து முற்றத்தில் வைக்கப்பட்ட கும்பத்திற் பூவையும் நீரையும் போட்டு வழிபடவும்.

தந்தைக்கு அல்லது தாய்க்கு இடபதானம், ஏகோதிட்டம், பஞ்சதச (பதினைந்து) மாசியம், சோதகும்ப சிரார்த்தம், சபிண்டகரணம் என்பன செய்யப் போகின்றேன் என்று சங்கற்பம் பண்ணிக்கொள்ளவும்.

இடபதானம்

இறந்தவருடைய தான தருமங்களின் பலனைத் தருமத்தின் வடிவாயுள்ள இடபத்தின் மூலமாகச் சிவபெருமானிடம் சேர்க்கும் பொருட்டு இடபதானம் செய்யப்படும். இடபம் (ஆண்மாடு) தானம்

செய்ய வசதிப்படாத இடத்து, ஒரு தாம்பாளத்தில் அரிசியைப் பரப்பி, அதில் இடபத்தின் வடிவை எழுதி, அதன்மேல் தேங்காய் வைத்து, கர்த்தா அத்தாம்பாளத்தை நாலு திசையிலும் இழுத்து உரிய மந்திரங்களைக் கூறித் தட்சணையுடன் அதை ஓர் அந்தணருக்குத் தானமாகக் கொடுக்கவும்.

ஏகோதிட்டம்

இது இறந்தவர் ஒருவரை மட்டும் குறித்துச் செய்யப்படும் தானமாகும். அந்தணர் ஒருவரை அழைத்து, மேற்கு முகமாக ஆசனத்தில் இருத்தி, அவருக்கு ஸ்நானத்திற்கு வேண்டிய நல்லெண்ணெய், அரப்பு, எலுமிச்சம்பழம் கொடுத்து நீராடிய தகாகப்பாவனை செய்து, வேட்டி, சால்வை, சந்தனம், பூ என்பவற்றைச் சாத்தி, அரிசி, மரக்கறி என்பவற்றைக் கொடுத்து பூசிக்கவும்.

தரையைச் சுத்தம் செய்து, வாழை இலை போட்டு, ஒரு தருப்பையைத் தெற்கே நுனி இருக்கும் வண்ணம் வைத்து, ஒரு பிண்டம் இடவும். பச்சை அரிசிமா, உழுந்துமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய எட்டு பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டம் செய்யப்படும். கர்த்தா தெற்கு முகமாக இடது முழந்தாளையும் இடது கையையும் ஊன்றியிருந்து, கைமாறிப் பிண்டம் இடவும். சந்தனம், பூ சாத்தி, வெற்றிலை, பாக்கு, பழம், இளநீர், நைவேத்தியம், நீவேதித்து, தர்ப்பணம் செய்து நமஸ்காரம் செய்து கொண்டு, தமது சக்திக்கு ஏற்றவாறு தானம் கொடுக்கவும். இத்தானத்தினால் ஆன்மா உலக வாழ்வில் ஓரளவு திருப்தியடையும் இதில் இருபத்திநாலு தானங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

அவையாவன: பவித்திரம், பூனூல், கமண்டலம், உருத்திராக்கம், பாதுகை, (மிதியடி) தண்டம், கௌபீனம், விபூதிப்பை, யோகபட்டம், குடை, குல்லாய், மேல்வஸ்திரம், (சால்வை) வஸ்திரம், பொன், மோதிரம், இரத்தினம், நெய், வெண்ணெய், பசு, பூமி, போசனத்திற்கு

வேண்டிய பொருட்கள், சர்வதானியங்கள், சர்வ அலங்காரப் பொருட்கள், தாசீ, தாசகர்கள் என்பனவாம். ஏகோதிட்டம் ஏற்ற குருவிற்கு தானம், தட்சணைகளைக் கொடுத்து, வழி அனுப்பி, மஞ்சள் நீர் தெளித்து, இடத்தைச் சுத்தம் செய்து கர்த்தா கைகால் கழுவி அல்லது நீராடி வந்து பஞ்சகவ்வியம் பருகிக் கொள்ளவும்.

மாசியம்

இறந்த வருடத்தில் மாதந்தோறும் செய்யப்படும் சிரார்த்தமே மாசிமகமாகும். இது மாதந்தோறும் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும். முதல் மாதத்திற்குரிய மாசிகம் ஏகோதிட்டம் என்ற பெயரில் முதலிற் செய்யப்பட்டது. இரண்டாம் மாதம் தொடக்கம் பதினொரு மாத மாசிமகமும், ஊனமாசிகம், ஊனதிரிபட்ச மாசிகம், ஊனசாண் மாசிமகம், ஊன ஆப்திக மாசிமகம் ஆகப் பதினைந்து மாசிமகம் செய்தல் வேண்டும்.

1. ஊன மாசிமகம் - இறந்தநாள் முதல் இருபத்தேழு நாளின் மேல் மூன்று நாட்களுட் செய்யப்படுவது.
2. ஊனதிரிபட்ச மாசிமகம் - அவ்வணம் நாற்பதாம் நாள் முதல் நாற்பத்தி ஐந்தாம் நாளுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.
3. ஊனசாண் மாசிமகம் - மேற்கூறப்பட்டபடி நூற்றுஎழுபதாம் நாள் முதல் நூற்றெண்பதாம் நாட்களுக்கிடையில் செய்யப்படுவது.
4. ஊனஆப்திக மாசிமகம் - அவ்வாறே முந்நூற்றைம்பதாம் நாள் முதல் முந்நூற்றுபத்தைந்தாம் நாட்களுக்குகிடை யிற் செய்யப்படுவது.

மாதந்தோறும் செய்யும் பதினொரு மாசிமகங்களும் இறந்த திதியிற் செய்யப்படும். ஊன மாசிமகங்கள் நான்கும் தோஷங்கள் இல்லாத நாளிற் செய்யவேண்டும். வெள்ளிக் கிழமையிலும் நந்தை, சதுர்த்தி, அமாவாசை என்னும் திதிகளிலும், கார்த்திகை, ஆயிலியம், பூரம், கேட்டை, மூலம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்தி ரங்களிலும் திரிபுஷ்கரயோகம், துவிபுஷ்கரயோகம் என்பவற்றிலும் ஊனமாசிமகம் செய்தல் ஆகாது.

(துதியை, சப்தமி, துவாதசி என்னும் திதிகளும் கார்த்திகை, உத்தரம், உத்தராட்டம், புனர்பூசம், விசாகம், பூரட்டாதி என்னும் நட்சத்திரங்களும் ஞாயிறு, செவ்வாய், சனி என்னும் வாரங்களும் மாகிய மூன்றும் கூடுவது திரிபுஷ்கரயோகம்.) (இரண்டும் கூடுவது துவிபுஷ்கரயோகம்)

பதினைந்து மாசிகங்களும் செய்ததன் மேல் வருட முடிவிற்கான சபிண்டகரணம் செய்தல் வேண்டும். ஆயினும் கர்த்தாவின் அசௌகரியங்களை உத்தேசித்து ஆசௌச முடிவிற்கு பதினைந்து மாசிகங்களையும் செய்து முடிப்பார். இப்படிச் செய்தாலும், பின்னரும் உரிய காலத்தில் மாசிகங்களைச் செய்வது சிறந்ததாகும்.

சோதகும்ப சீரார்த்தம்

இது நீர் நிரம்பிய பாத்திர (உதகம் - நீர்) தானமாகும். இறந்த ஆன்மாவின் தாகம் தீரும் பொருட்டு, இறந்த நாள் முதல் வருடம் முந்நாற்றி அறுபத்தைந்து நாளிலும் இத்தானம் செய்ய வேண்டும். இவ்வாறு செய்ய வசதி ஏற்படாததால் இப்போது சபிண்டகரணத்தின் முன் சோதகும்பதானம் நடைபெறும்.

சபிண்டகரணம்

பண்டங்களை ஒன்று சேர்த்தல் சபிண்டகரணம் ஆகும். இதிலே பிதிர் வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும், மாத்ரு வர்க்கத்திற்கு மூன்று பிண்டமும் நிமித்த (இறந்தவருக்கு)ருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடப்படும். நிமித்த பிண்டத்தைப் பிதிர் பிண்டத்துடன் சேர்ப்பதால் இறந்த உயிர் பிரேரத்தன்மை நீங்கிப் பிதிர்த்தன்மையும் சிவலோகப்பேறும் அடையும். சபிண்டகரணத்தின் மேற் செய்யும் சீரார்த்தங்களில், நிமித்த பிண்டம் இன்றி பிதிர்ப் பிண்டம் மூன்று இட்டுச் செய்ய வேண்டும்.

சபிண்டகரணம் பார்வண விதானம், ஏகோதிட்ட விதானம் என இருவகைப்படும். பார்வண விதானம் பிதிர்தேவர் மூவரைக்

குறித்துச் செய்யப்படுவது. ஏகோதிட்ட விதானம் குறித்த பிதிர், தேவர் ஒருவரைக் குறித்துக் செய்யப்படுவது.

தந்தை, தாய், தந்தையின் சகோதரன், அவன் மனைவி, பேரன், பேத்தி ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி பார்வண விதானமாய் அமையும். மனைவி, கணவன், சகோதரன், மகன், மகள், மாமன், மாமி, ஆகியோருக்குச் செய்யும் சபிண்டி ஏகோதிட்டவிதானமாய் அமையும். தந்தை தாயாருக்குச் சபிண்டி செய்யும் போது பேரன், பேத்தி உயிருடன் இருந்தால் ஏகோதிட்ட விதானமாகச் செய்ய வேண்டும்.

வீட்டுக்கிரியையைப் பொதுவாக சபிண்டிகரணம் என்று சொல்லும் வழக்கு இப்போது உண்டு. ஏகோதிட்டம், பதினைந்து மாசிமகம், சோதகும்ப சிரார்த்தம் என்பவற்றைச் செய்த பின்பே சபிண்டிகரணம் செய்ய வேண்டும். இது ஒருவருட முடிவில் செய்யத்தக்கது. எனினும் இடையில் ஏற்படும் வசதியீனங்களைக் கருதி ஆசௌசம் நீங்கிய மறுதினத்திற் செய்யலாம். இதிலே நாலு பகுதிகளுண்டு.

1. சிவனடியார் பொருட்டு இருவர் - நந்திதேவர், மகாகாளர் (விசுவதேவர்)
2. பிதிர்த்தேவர் பொருட்டு மூவர் - கந்தர், சண்டர், கணாதீசர்
3. அதிதி அப்பியாகதர் இருவர் - முன் அறியப்படாதவர் அப்போது அங்கு வந்தவர்
4. நிமித்தர் - இறந்தவர் பொருட்டு ஒருவர்.

இவ்வாறு எண்மர் அமர்த்தப்படுவர். எண்மவர் கிடைக்காத போது ஒவ்வொரு பகுதிக்கும் ஒருவராக நால்வரையேனும், விசுவதேவருக்கு ஒருவர் பிதிர்த்தேவருக்கு ஒருவராக இருவரையேனும் அமர்த்தலாம். ஒருவரே அமையும்போது புயங்களில் விசுவதேவரையும், தோளுச்சியிற் பிதிர் தேவர்களையும் பூசிக்கலாம்.

இவர்களைச் சகல உபசரங்களும் செய்து, வீட்டினுள் அழைத்து வந்து, தர்ப்பை ஆசனத்தில் விசுவதேவர், அதிதி அப்பியாகதரைக் கிழக்கு முகமாகவும், பிதிர் தேவர்களை வடக்கு முகமாகவும், நிமித்தரை மேற்கு முகமாகவும் அமர்த்துக. அவர்கள் முன் பாத்திரங்களை வைத்து, தேவ பாத்திரத்தில் நெல்லும், பிதிர்ப் பாத்திரத்தில் எள்ளும் இட்டு, பூசிக்கவும். பூனூலை வலமாக இட்டு விசுவதேவரையும், இடமாக இட்டுப் பிதிர்தேவரையும் பூசிக்க வேண்டும். நிமித்தரையும், பின் அதிதி அப்பியாகதரையும் பூசித்து வஸ்திரம், அரிசி, காய்கறி தானம், தட்சணை கொடுக்கவும். அவர்கள் முன்னிலையிற் சாணத்தால் மெழுகி, வாழையிலையில் தெற்கு நுனியாகத் தர்ப்பைகளை வைத்து எள்ளுச் சிதறிக் கர்த்தா, தெற்கு நோக்கி இடது முழந்தாள், இடது கையை ஊன்றியிருந்து, வடக்கிலிருந்து தெற்காக முதல் வரிசையில் பிதிர்வர்க்கத்திற்கு முன்று பிண்டமும், இரண்டாவது வரிசையில் மாதுரு வர்க்கத்திற்கு முன்று பிண்டமும், கிழக்கில் முன்றாவது வரிசையில் நடுவில் இறந்தவர் (நிமித்தர்) குறித்து ஒரு பிண்டமும் இருக. நிமித்த பிண்டம் சற்று நீண்டதாய், நுனி வளைந்து மற்றப் பிண்டங்களைத் தீண்டுவதாய் அமையும்.

பிண்டத்திற்கு மஞ்சள், சந்தனம், பூவும் சாத்தவும். இறந்தவர் ஆணாகில் வேட்டியும், பெண்ணாகில் சேலையும் பிண்டத்திற்குச் சாத்துக. பிண்டத்திற்கு மேற்கே அன்னம், கறிவகை, தயிர், பாயாசம், பலகாரம், பழவகை, வெற்றிலை, பாக்கு என்பவற்றைப் படைக்கவும். இளநீரை, வெட்டித் திறந்து வைக்கவும். பின்னர் தூபதீபம் காட்டி வழிபாடு செய்யவும். கர்த்தாவும் உறவினரும் பூவும் நீருமிட்டு வழிபட்ட பின் திருமுறை பாடி, சரமகவி பாடித் தர்ப்பணம் செய்யவும். நிமித்த பிண்டத்தில் சாத்திய பூவை எடுத்தப் பிதிர்ப் பிண்டத்திற்கு சேர்க்கவும். இதனால் இறந்தவர் பிதிர்களுடன் சேர்ந்தார் எனக் கொள்ளப்படும். பின்னர் சகல பிதிர் தேவர்களையும் உத்வாசனம் செய்து, பிண்டங்களைப் பசுவிற்குக் கொடுக்கவும் அல்லது சமுத்திரத்தில் விடவும்.

வடக்குத் தெற்காக மூன்று பாத்திரமும், கிழக்கில் ஒரு பாத்திரமும் வைத்து, அவற்றுள் அர்க்கியம் (நீர், சந்தனம், பால், எள்ளு, தர்ப்பைநுனி, பூ) இட்டு மூன்று பாத்திரத்துள்ளும் பிதிர் தேவரையும், தனிப்பாத்திரத்தில் நிமித்தரையும் பூசித்து நிமித்தருக்குரிய பாத்திரத்தில் உள்ள அர்க்கிய சலத்தை பிதிர் தேவருக்குரிய மூன்று பாத்திரத்தில் உள்ள சலத்துடன் சேர்க்கும் நிகழ்வு அர்க்கிய சம்யோசனம் எனப்படும்.

பின்னர் குருவிற்குத் தட்சணை கொடுத்து, ஆசீர்வாதம் பெற்ற பின், குரு கர்த்தாவிற்கு மஞ்சளால் திலகமிட்டு அதன் மேல் அட்சதையை வைத்து விடுவார். குருவை வீட்டு வாசல் வரை சென்று வழியனுப்பி, உறவினர், நண்பருடன் உணவு உண்ணவும்.

ஆப்திகம் (ஆட்டைத்வசம்)

ஓர் ஆண்டு முடிவிற்கு செய்யப்படும் சிரார்த்தமாதலால் இது ஆட்டைத்விசம் எனப்படும். இறந்த திதியிற் செய்யும் இந்தச் சிரார்த்தத்துடன் இறந்தவரைக் குறித்துச் செய்யும் அபரக் கிரியைகள் நிறைவுறும். முக்கியமாக கவனிக்க வேண்டியது இறந்த திதி, பட்சம்.

வருட சிரார்த்தம்

சிரார்த்தமென்பது சிரத்தையுடன் செய்யப்படுவது எனப் பொருள் கொள்ளப்படும். வருடந்தோறும் இறந்த திதியில் தந்தை தாயாரைக் குறித்துச் செய்யப்படுவது சிரார்த்தமாகும். மகன் தந்தைக்குச் செய்யும் சிரார்த்தத்தில் தந்தை, பேரன், பூட்டன் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும், தமது வம்சத்தில் உள்ள பிதிர்கள் எல்லோருக்குமாக ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும். தாயாருக்குச் சிரார்த்தம் செய்யும்போது தாய், தகப்பனின் தாய், பேரனுடைய தாய் ஆகிய மூவருக்கு மூன்று பிண்டமும் தமது வம்சத்தவருக்கு ஒரு பிண்டமும் இடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம், இரணிய சிரார்த்தம், தருப்பண ரூப சிரார்த்தம் என நான்கு வகைப்படும். சிரார்த்தம் செய்ய மறந்தாலோ அல்லது திதி தெரியாமல் இருந்தால் அம்மாதத்தில் வரும் அமாவாசையில் தர்ப்பணம் செய்யலாம். அல்லது புரட்டாதி மாதத்தில் வரும் மாளபட்சத்தில் செய்யலாம். சிரார்த்தம் செய்ய முடியாவிடில் ஆலயம் சென்று மோட்ச அர்ச்சனை செய்து வழிபடலாம். படையலுக்குச் சக்கரைச் சாதம், பழங்கள், சோறுகறி, காய்ச்சிய பால், பலகாரம் வைக்க வேண்டும்.

அன்ன சிரார்த்தம்

தம் மரபிலோ அன்றித் தம்மில் உயர்ந்த மரபிலோ உள்ள தீட்சை பெற்றவரை அழைத்து நிமித்த தானத்திலிருத்தி, குறித்த தானத்திற்கு உரியவராகப் பூசித்து, அமுது படைத்து, உண்பித்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அன்னம், எள், பானியம், (நீர்) தயிர், பால், தேன், நெய், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்துப் பிண்டமிடல் வேண்டும்.

ஆம சிரார்த்தம்

உணவிற்குப் பதிலாக அரிசி, காய்கறி வகைகளைப் படைத்துச் செய்யும் சிரார்த்தமாகும். இதில் அரிசிமா, உழுந்தமா, எள், பால், தயிர், நெய், தேன், வாழைப்பழம் ஆகிய பொருட்கள் சேர்த்து உருட்டிப் பிண்டமிடல் வேண்டும். இவ்வெட்டுப் பொருட்களும் அட்டாங்கமெனப்படும்.

இரணிய சிரார்த்தம்

அன்ன சிரார்த்தம், ஆமசிரார்த்தம் செய்ய வசதியில்லாத போதும் தகுதியானவர் கிடைக்காத போதும் பணத்தை வைத்துச் செய்யப்படுவது இரணிய சிரார்த்தமாகும்.

தருப்பணரூப சிரார்த்தம்

இது அமாவாசையிற் செய்யப்படுவதாகும். அன்ன சிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும், ஆமசிரார்த்தத்தில் ஆம்பிண்டமும் இடல் வேண்டும். அன்னசிரார்த்தத்தில் ஆம்பிண்டமும், ஆமசிரார்த்தத்தில் அன்னபிண்டமும் இடுதல் குற்றமாகும்.

அன்னசிரார்த்தம் அபராணதிற் செய்தல் வேண்டும். ஆமசிரார்த்தம் சங்கவகாலத்திற் செய்து, போசனம் அபராணத்திலும் செய்தல் வேண்டும்.

பிராதக்காலம்	- சூரிய உதயம் முதல் ஆறுநாழிகை வரை
சங்கவ காலம்	- அதன் மேல் பன்னிரண்டு நாழிகை வரை
மத்தியானம்	- அதன் மேல் பதினெட்டு நாழிகை வரை
அபராணம்	- அதன் மேல் இருபத்தினாலு நாழிகை வரை
சாயான்னம்	- அதன் மேல் முப்பது நாழிகை வரை

சூரிய உதயம் காலை ஆறுமணியாயின்

பிராதக்காலம்	- காலை 6.00 - 8.24 வரை
சங்கவ காலம்	- அதன் மேல் 10.48 வரை
மத்தியானம்	- அதன் மேல் பகல் 1.12 வரை
அபராணம்	- அதன் மேல் மாலை 3.36 வரை
சாயான்னம்	- அதன் மேல் மாலை 6.00 வரை
சிவபெருமான்	- அபிஷேகத்தாலும், விஷ்ணு - அலங்காரத்தாலும், பிதிர்கள் - தர்ப்பணத்தாலும் மகிழ்வர்.

சிரார்த்த வகைகள்

நித்திய சிரார்த்தம் - நாள்தோறும் பிதிரைக் குறித்துச் செய்யப்படும் தர்ப்பணம்.

நைமிமத்திய சிரார்த்தம் - தந்தை, தாயார் இறந்த மாதம், திதியில் வருடம் தோறும் விதிப்படி செய்வது.

காமிய சிரார்த்தம் - அமாவாசை, சூரியகிரகணம், சந்திர கிரகணம், விதிபாதயோகம், உத்தராயணம், சித்திரை விஷீ மாதப் பிறப்பு, வைகாசி வளர்பிறைத் திருதியை, கார்த்திகை வளர்பிறை நவமி, புரட்டாதி தேய்பிறைத் திரயோதசி, மாசி அமாசாவை ஆகிய தினங்களிற் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் நீராடி, பிதிர்தர்ப்பணம் செய்து அதிதிகள் சுற்றத்தாரோடு போசனம் செய்வது இது தீர்த்த சிரார்த்தம் மெனப்படும்.

விருத்தி சிரார்த்தம் - இது நாந்தி சிரார்த்தம் என்றும் கூறப்படும். சீமந்தம், சாதக கர்மம், நாமகரணம், அன்னப் பிராசனம், விரதம், விவாகம், கிருகப்பிரவேசம் போன்ற சுபகருமங்களில், பிதிர் தேவர்களைக் குறித்துச் சிரார்த்த மாகும், பிதிர்களின் ஆசீர்வாதம் பெறும் பொருட்டுச் செய்யும் இச சிரார்த்தம் மங்கள சிரார்த்தம் எனவும் கூறுவர்.

காயா சிரார்த்தம் - காயாவில் செய்து பிண்டமிட்டு பிதிர் களைத் திருப்திப்படுத்துவதால் ஏழு கோத்திரத்தில் உள்ள நூற்றியொரு குலமும் விருத்தியாகும். (பிதாவின் குலம் இருபது, மனைவி குலம் பதினாறு, சகோதரி குலம் பன்னிரண்டு, மகள் குலம் பதினொன்று, பிதாவின் சகோதரி குலம் பத்து, மாதாவின் சகோதரி குலம் எட்டு ஆகக் குலம் நூற்றொன்று)

காசி, காஞ்சி, மாயை, மதுரை, அவந்தி, அயோத்தி, துவாரகை அகிய முத்தித்தலம் ஏழிலும் ஏனைய புண்ணியதலங்களிலும் சிரார்த்தம் செய்வது மிகுந்த புண்ணியமாகும்.

ஆசௌக காலத்தில் சிரார்த்தம் வரின்

சனன மரண அசௌகத்திற் சிரார்த்த தினம் வந்தால் ஆசௌசம் நீங்கும் நாளில் சிரார்த்தம் செய்தல் வேண்டும். விதவை தான் வீட்டுக்கு விலக்காயிக்கும்போது, தன் கணவனுடைய சிரார்த்தம் வந்தால், ஐந்தாம் நாள் சிரார்த்தம் செய்யக்கடவள்

சிரார்த்தத்திற்குப் பாகம் பண்ணத் தொடங்கிய பின், ஆசௌசம் வந்தால் அது கர்த்தாவைப் பற்றாது.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகுந்திரவியங்கள்

நெல்லரிசி, கோதுமை, யவம் (நெல்) சிறுபயறு, உழுந்து, எள்ளு, சர்க்கரை, வெல்லம், தேன், நல்லெண்ணெய், பசுப்பால், பசுத்தயிர், பசுநெய், சியாக்காய், மிளகு, சீரகம், மஞ்சள், கடுகு, உப்பு, புளி, வாழையிலை, வாழைத்தண்டு, வாழைக்காய், வாழைப்பழம், மாங்காய், மாம்பழம், பலாக்காய், பலாப்பழம், தேங்காய், இளநீர், பாகற்காய், முள்ளிக்காய், கெக்கரிக்காய், வெள்ளரிக்காய், புடலங்காய், அவரைக்காய், நெல்லிக்காய், எலுமிச்சம்பழம், சிறுகிழங்கு, பெருவள்ளிக்கிழங்கு, இஞ்சிக்கிழங்கு, கீரை, முல்லையிலை, முசுட்டையிலை, காரையிலை, பிரண்டையிலை, சேப்பந்தண்டு, சேப்பங்கீரை, சேப்பக்கிழங்கு, கருவேப்பிலை, வெற்றிலை, பாக்கு, ஏலம், சுக்கு, கிராம்பு, சாதிக்காய், சாதிபத்தரி, (மிளகாய், கத்தரிக்காய் பூசணிக்காய், பயிற்றங்காய் கொடுக்கலாமென சில நூல்கள் கூறுகின்றன)

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகாத திரவியங்கள்

கடலை, துவரை, வெண்கடுகு, பெரும்பயற்றங்காய், பீர்க்கங்காய், அத்திக்காய், முருக்கங்காய், பூசணிக்காய், கத்தரிக்காய், சுரக்காய், வாழைப்பூ, முள்ளங்கி, வெங்காயம், வெள்ளைப்பூடு, எருமைப்பால், எருமைத்தயிர், எருமைநெய், ஆட்டுப்பால், ஆட்டுத்தயிர், ஆட்டுநெய்.

சிரார்த்தத்திற்கு ஆகும் பத்திர புஷ்பம்

வில்வம். துளசி, அறுகு, சம்பகப்பூ, தாமரைப்பூ, புன்னைப்பூ, முல்லைப்பூ, நந்தியாவட்டைப்பூ, மருக்கொழுந்து, வெட்டிவேர், எட்டிப்பூ.

ஆகாத புஷ்பம்

மகிழும்பூ, தாமழ்பூ, அலரிப்பூ, சிறுசண்பகப்பூ கர்த்தாவும் சிரார்த்தத்தின் பொருட்டு வரிக்கப்பட்டவரும் சிரார்த்த தினத்திலும் முதற்றினத்திலும் மறுதினத்திலும் சவரம் செய்து கொள்ளுதல், மீண்டும் புசித்தல், வழிநடத்தல், பாரஞ்சுமத்தல், கோபம், பொய், காமம் இவைகள் தவிர்த்து விரத நியமமுடையவராய் இருத்தல் வேண்டும். விரத நியமம் தப்பிப் புணர்ச்சி முதலியவற்றைச் செய்தவர் நகரத்தில் வீழ்ந்து வருந்துவர். கர்த்தா இம்முன்று தினத்திலும் எண்ணெய் தேய்த்துக் கொள்ளும், பரான்னம் புசித்தலும், வெற்றிலை பாக்கு உண்ணலும், மருந்து உண்ணுதலும் அகாவாம். சிரார்த்த தினத்தில் வீட்டிலே தயிர் கடைதலும் நெற்குற்றதலும், பிச்சை போடுதலும், எண்ணெய், நெல் முதலிய பொருட்களைக் கொடுத்தல், வாங்குதலும் ஆகாவாம்.

சிரார்த்த தினத்திலே திருகோவிலிலே, கடவுளுக்குத் தன்னால் இயன்ற மட்டும் அபிஷேகம், பூஜை, திருவிளக்கேற்றுதல் முதலியன செய்தல் வேண்டும். பசுவிற்கு புல்லுப் போடல் வேண்டும்.

சிரார்த்தம் நடக்கும்போது வேதத்தையும் திருமுறைகளையும் புராண இதிகாசங்களையும் தரும சாத்திரத்தையும் சிரார்த்தம் வாங்குவோருக்குக் கேட்கும்படி படிப்பித்தல் வேண்டும் இது பிதிர்களுக்கு மிகப்பிரியமாகும்.

சிரார்த்தத்திலே கண்ணீர்விடுதலும், கோபித்தலும், பொய் சொல்லுதலும், தூரிதஞ் செய்தலும், சிந்திய அன்னத்தைக் காலாலே மிதித்தலும், இலையிலே அன்னத்தைத் தூவிப் பரிமாறலும் அகாவாம். சிரார்த்தமேற்பவர் நன்று, தீது என்று பேசாது திருப்தியோடு ஏற்றல் வேண்டும்.

சிரார்த்தத்திற்குப் பொருள் இல்லாதவன் காய், கனி, கிழங்கு, எள் இவையேனும் சற்பிராமணருக்குக் கொடுத்து

நமஸ்காரம் செய்து, திலதர்ப்பணம் பண்ணிக் (திலம் - எள்ளு) கொண்டு தான் திருப்தியாகப் போசனம் பண்ணல் வேண்டும்.

மாளயம்

மாளயம் என்பது பிதிர் கர்மமாகும். இது மஹாளயம் என்று பெயர் பெறும். இது ஒரு பொது சிரார்த்த (திவசம்)மாகும். புரட்டாதி மாத அபரபக்கப் பிரதமை முதல் அமாவாசை வரையுள்ள காலம் மாளய பட்சமாகும். பிதிர்களைத் திருப்திப் படுத்தவும் அவர்கள் நற்கதியடையவும் பிதிர்க் கருமங்கள் செய்ய வேண்டும். இல்லறத்தானுக்குரிய கருமங்களிற் பிதிர்க் கடனும் ஒன்று ஐவேள்விகளில் பிதிர்யக்ஞமும் (பிதிர் வேள்வி) ஒன்று.

‘தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க நானென்றாங்
கைப்புலத்தா றொம்ப றலை’

என்பது திருக்குள். பிதிர்களின் உறைவிடம் தென்சிசை, ஆதலால் தென்புலத்தார் என்று பெயர் பெறுவர்.

சூரியன் தெற்கு நோக்கிச் சஞ்சரிக்கும் தெட்சணாயன காலத்தின் நடுப்பகுதி புரட்டாதி மாதமாகும். இக்காலம் சூரியன் பூமிக்கு நேரே நிற்கும் காலம். சந்திரனும் (அபரக்கத்தில்) தென் பாகத்திற் பொருந்தியிருக்கிறது. இக்காலம் பிதிர் கருமங்களுக் கேற்றதாகக் கொள்ளப்படும்.

ஒருவர் இறந்த தினத்திற் சிரார்த்தம் (திவசம்) செய்தல் வேண்டும். இறந்த தினம் தெரியாவிட்டால் அந்த மாதத்தில் அமாவாசை அன்று செய்தல் வேண்டும். அல்லது மாளய பட்சத்திற் செய்துகொள்ளலாம். தெரிந்தோ தெரியாமலோ சிரார்த்தத்தைச் செய்யாது விட்டவர்கள், மாளய பட்சத்திற் பிதிர்க் கருமம் செய்தல் வேண்டும்.

இந்தப் பட்சம் முழுவதும் பிதிர்க் கருமம் செய்தால் வருடம் முழுவதும் செய்த பலன் கிடைக்கும். பிரதமையில் தனசம்பத்தும் துவிதியையில் பிரஜாலாபமும், திருதியையில் வளர்ச்சி லாபமும், சதுர்த்தசியில் சத்துரநாசமும், பஞ்சமியிற் சம்பத்தும், சஷ்டியிற் புகழும் சப்தமியில் கணாதிபத்தியமும், அட்டமியிற் சிறந்த புத்தியும், நவமியில்

ஸ்திரீசம்பத்தும், தசமியில் இஷ்டசித்தியும், ஏகாதசியில் வேதசித்தியும், துவாதசியில் பிரஜா விருத்தியும், தியோதசியிற் பசு விருத்தியும், சதுர்த்தியிற் புஷ்டியும் அமாவாசையில் தீர்க்க ஆயுளும் கிடைக்கும். யந்திரங்களால் இறப்போருக்குச் சதுர்த்தசியிற் பிதிர்க்கருமம் செய்வது சிறந்தது.

இப்பட்சத்தில்வரும் பரணி அட்டமி, கஜ்ச்சாயை எனப்படும். கஜ்ச்சாயை எனப்படுவது புரட்டாதி மாதத்தில் எந்த வாரத்திலாவது மக நட்சத்திரமும் திரயோதசித் திதியும் கூடிவருவது இது ஒரு புண்ணிய காலமாகும். இக்காலத்திற் செய்யும் கருமத்திற்கும் பலன் அதிகம்.

பிதிர்க் கருமங்கள் ஆற்றச் சிறந்த தலங்களாக அயோத்தி, மதுரை, மாயாபுரி, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை என்பன அமைந்துள்ளன. காயாவிற் செய்யப்படும் சிரார்த்தம் மிகவும் விசேடமானதாகும். திரயோதசியிற் செய்யும் சிரார்த்தம் காயா சிரார்த்தத்தையொக்கும்.

நாம் அனுப்பும் தபாற் கட்டளை போன்றவற்றை, தபாற்கந்தேரில் இருப்பவர்கள் உரியவர்களிடம் கொண்டு சென்று கொடுப்பர். இதுபோலப் பிதிர்க் கருமத்திற் செய்யப்படும் தர்ப்பணம், தானம் முதலியவற்றின் பலன்களை உரியவர்கள் இருப்பிடம் அறிந்து அவர்களிடம் சேர்ப்பிப்பர். பிதிர்த்தேவதைகள் ஸ்கந்தர், சண்டர், கணாதீதர் என்போர் பிதிர்த் தேவதைகளாவர். சமய விசேட நிர்வாண தீட்சிதருக்குச் சாந்தர், சதாசிவர், ஈசர் என்போர் பிதிர்தேவதைகளாகவும், பிதாவின் உயிர் ஸ்கந்த பதத்தில் ஸ்கந்த சொரூபமாகவும், பாட்டனுடைய உயிர் சண்டபத்தில் சண்டசொரூபமாகவும், முப்பாட்டனுடைய உயிர் கணாதீதபத்திற் கணாதீதசொரூபமாகவும் இருக்கும். இக்காலத்தில் விரதமிருந்து பிதிர்த்தர்ப்பணம், தானதர்மம், சாதுக்கள், அடியவர், ஏழைகள் ஆகியோருக்கு அமுதளித்தல் போன்றன செய்தல் வேண்டும். அபரக் கிரியை யாவும் இடப்புறமாகவும் பாதத்தி லிருந்து சிரசுவரை பரியந்தமாகவும் செய்ய வேண்டும். கர்த்தா தெற்கு நோக்கியே கிரியைகள் இறந்தவர்களுக்குக் காட்டும் தூபம், தீபம் செய்ய வேண்டும். யாவும் இடப்புறமாகச் செய்ய வேண்டும். தலைவாழையிலையின் நுனி தெற்கே பார்க்க வேண்டும். அபரக் கிரியைகளின் போது தோரணங்கள் கட்டப்படும் முறைகள்.

அமரர் கிநாசித்தம்மி நாராயணயிளினை
மரண வீட்டில் அபரக் கிரியைகளைச் செய்வதற்கு வேண்டிய
பொருட்களின் விபரம்

கிந்நாளிற் கிரியை செய்யும் போது சைவக் குருக்களே
கிவற்றைக் கொண்டு வருவார்.

நெல்லு	சமித்துக்கட்டு
பச்சை அரிசி	பட்டுத்துண்டு
பயறு	குருக்கள் வேட்டி, சால்வை
எள்ளு	முட்டி 2
தேங்காய்	சட்டி 2
தேங்காயெண்ணெய்	செம்பு 13
விழுதி	குடம் 1
சந்தனம்	குத்துவிளக்கு
குங்குமம்	உரல், உலக்கை
அபிஷேகக்கூட்	அறுகம்புல்லு
மஞ்சள் மா	மாவிலை, வாழையிலை
அரிசி மா	கோசலம், கோமயம்
அபிஷேகத்திரவியம்	பால், இளநீர்
பன்னீர்	மான்தோல்
நெய்	தட்டம்
தேன்	வேட்டி, சால்வை (கிரியை
நல்லெண்ணெய்	செய்வோருக்கு)
அரப்பு	வாழைப்பழம்
லவரந்தர்	எலுமிச்சம்பழம்
அத்தர்	பழவகைகள்
ஊதுபக்தி	பாக்கு
சாம்பிராணி	வெற்றிலை
தசாங்கம்	(இறந்தவருக்கு) வேட்டி,
நெற்பொரி	சால்வை அல்லது சேலை
நவதானியம்	கத்தி, தோரணம், கயிறு
கழிவுநூற் பந்து	சட்டை
பஞ்சவர்ணநூல்	தீப்பெட்டி
விளைவுசூடம்	6௩ வெள்ளைத்துணி (புதியது)

இப்பொருட்களைக் கிரியை செய்யும் குருக்களும் கொண்டு வருவார்.
அவரிடம் ஆலோசித்துச் செய்யவும்.

**அமரர் விநாசித்தம்பி நாராயணபிவினை
அந்தியேஷ்டிக் கிரியைகளுக்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்**

நெல்லு	2 தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி
பச்சை அரிசி	செங்கல் - 1
பயறு	வைக்கோல் 1 கட்டு
உழுந்து	கத்தி
எள்ளு	தீப்பெட்டி
தேங்காய் 20	வெற்றிலை பாக்கு
கழிவுநூல் பந்து	வாழைப்பழம்
பஞ்சவர்ண நூல்	எலுமிச்சம்பழம்
விழுதி	பழவகைகள்
குங்குமம்	அறுகம்புல்லு
சந்தனம்	பால், தயிர்
பன்னீர்	கோசலம், கோமயம்
அபிஷேககூட்டு	இளநீர்
அபிஷேகத் திரவியம்	வாழையிலை
நவதானியம்	மாவிலை
நெற்பொரி	முட்டி 2
நெய்	சட்டி 1
சமித்துக்கட்டு	உரல், உலக்கை
ஊதுபக்தி	தேங்காயெண்ணெய்
விளைவுகூடம்	சில்லறைப்பணம்
சாம்பிராணி	செம்பு 12
அரிசிமா	குடம் 1
மஞ்சள் மா	குத்துவிளக்கு
நல்லெண்ணெய்	தட்டம்
அரப்பு	மான்தோல்
குருக்கள் வேட்டி, சால்வை	பூ, மாலை, சரப்பந்து
கும்பவேட்டி	அமுது
வேட்டி	பலகார வகைகள்
பட்டுத்துண்டு	1 படி பச்சை அரிசி பொங்கல்
சிகப்பு பச்சை	3 படி அரிசியிற் சோறு
பச்சை மா (புல்லாந்தி	கறிவகை
இலையை உலர்த்தி	தென்னோலைத் தோரணம்
இடித்து எடுப்பது)	கயிறு
சிவப்பு மா (செங்கல் தூள்)	1m வெள்ளைத் துணி (புதியது)
கரிமா (கரியில் இடித்து எடுப்பது)	

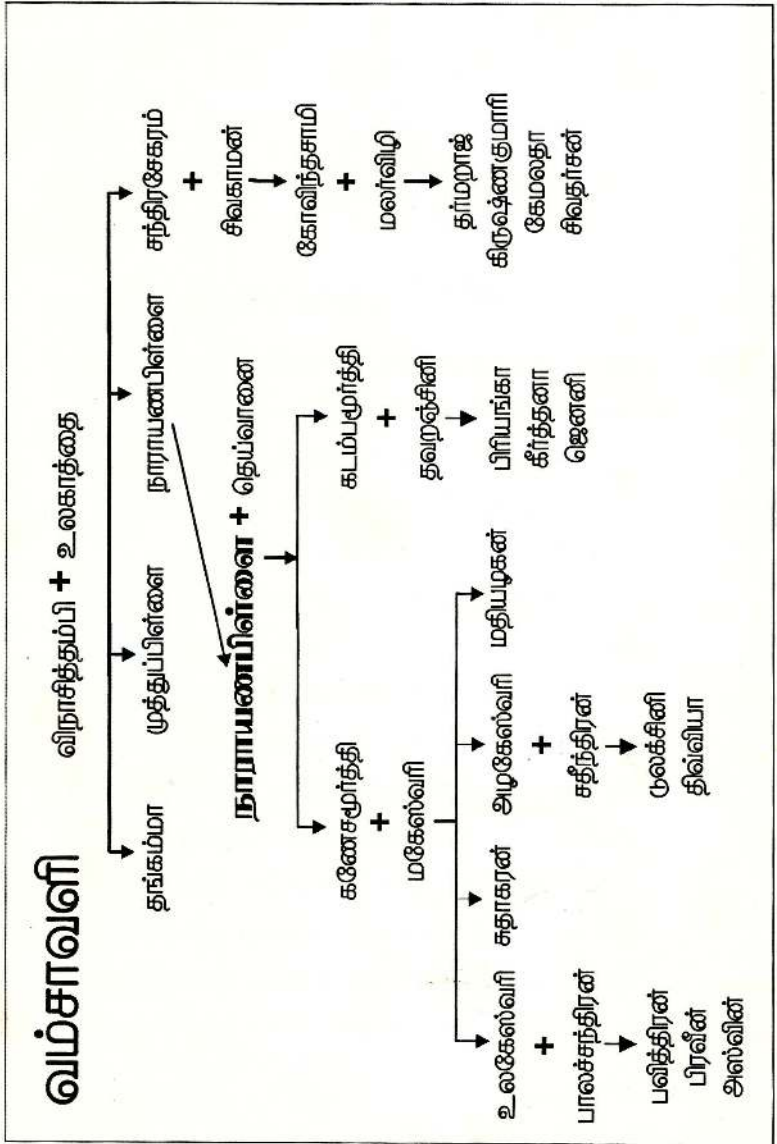

வருட சீரார்த்தத்திற்குத் தேவைப்படும் பொருட்கள்

மாவிலை
 அறுகம்புல்
 பூக்கள்
 வாழைப்பழம்
 சக்கரை சிறியது
 இஞ்சி 1 துண்டு
 கறுப்பு எள்
 நல்லெண்ணெய் 1 போத்தல்
 தலைவாழையிலை 5
 நெய்
 தேன்
 கற்பூரம்
 ஊதுபத்தி
 இளநீர்
 பால்
 தயிர்
 தேங்காய் 3
 பச்சை அரிசிமா
 சிறிது உளுத்தமா, மஞ்சள்தூள்
 ஐயருக்கு வேட்டி சால்வை
 தானத்திற்கு அரிசி, மரக்கறி, உப்பு, புளி, பருப்பு, மிளகாய்த் தூள்
 அரப்பு
 சாம்பிராணி
 விழுதி
 சந்தனம்
 குங்குமம்
 நூற்பந்தை

வாசலில் நிறைகுடம் குத்துவிளக்கு வைக்க வேண்டும். தர்ப்பணம் செய்யுமிடத்தில் படம் வைத்து மாலை அணிவித்து ஒரு குத்துவிளக்கு ஏற்றி வைக்கவும். கும்பம் வைக்க ஒரு செம்பு, பச்சை அரிசி, கம்பமாலை, பிண்டத்திற்கு ஒருமாலை.

நன்றி நவிலல்

எங்கள் கில்லறசோத்யும், அன்புக்கோவிலுமாகிய
 தந்தையின் மறைவுச் செய்தி கேட்டு வருகைதந்து
 அனுதாபங்கள் தெரிவித்து ஆறுதல்
 கூறியவர்களுக்கும், உள்நாட்டிலிருந்தும்,
 வெளிநாட்டிலிருந்தும் தொலைபேசி, தந்தி,
 கடிதங்கள் மூலம் எங்கள் துயரில்
 பங்குகொண்டோருக்கும், பலவழிகளிலும் உதவிகள்
 புரிந்த நண்பர்கள், அயலவர்கள், உற்றார்,
 உறவினர்கள் மற்றும் அன்னாரது சபீண்டிகரண
 நிகழ்வில் பங்குகொண்டு ஆத்மா சாந்தியடையப்
 பிரார்த்தித்த அனைவருக்கும், குறுகியகாலப்
 பகுதியில் திறம்பட அச்சிட்டுத்தந்த பண்டத்தரிப்பு
 J. S. பதிப்பகத்தினருக்கும், எமது மனமார்ந்த
 நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

நன்றி

மாதகல் வடக்கு,
 மாதகல்.

கிவ்வண்ணம்
 குடும்பத்தினர்

கீதாசாரம்

என்று நடந்ததீதா, அன்று நன்றாகவே நடந்தது.
 என்ன நடக்கிறதீதா, அன்று நன்றாகவே நடக்கிறது.
 என்று நடக்க இருக்கிறதீதா,
 அன்றுவும் நன்றாகவே நடக்கும்.
 உன்னுடையது எதை கிறந்தாய்?
 எதற்காக நீ அழுகிறாய்?
 எதை நீ கொண்டுவந்தாய்?
 அதை நீ கிறப்பதற்கு.
 எதை நீ படைத்திருக்கிறாய்,
 அன்று வினாவாததற்கு.
 எதை நீ எடுத்துக் கொண்டாயிதா,
 அன்று கிண்கிருந்தீதா எடுக்கப்பட்டது.
 எதைக் கொடுத்தாயிதா,
 அன்று கிண்கிருந்தீதா கொடுக்கப்பட்டது.
 அன்று கின்று உன்னுடையதீதா,
 அன்று நானா மற்றொருவருடையதா கிறந்து.
 மற்றொருவரின் அன்று வினாவாதது உடையதா கிறந்து.

இதுவே உலக நியதியும்,
 எனது படைப்பின் சாரம்சமுமாகும்.

-பகவான் ஸ்ரீ கிருஷ்ணர்-